Єдина Країна
Единая Страна

Крила України

Друкований орган Міністерства оборони України

№4 (823)

25 – 29 січня 2016 року

www.krula.com.ua

e-mail:krula_ukr@i.ua

Передплатний індекс – 22242

На варті неба України!

“Люди зустрічали наших військових як героїв-визволителів…”

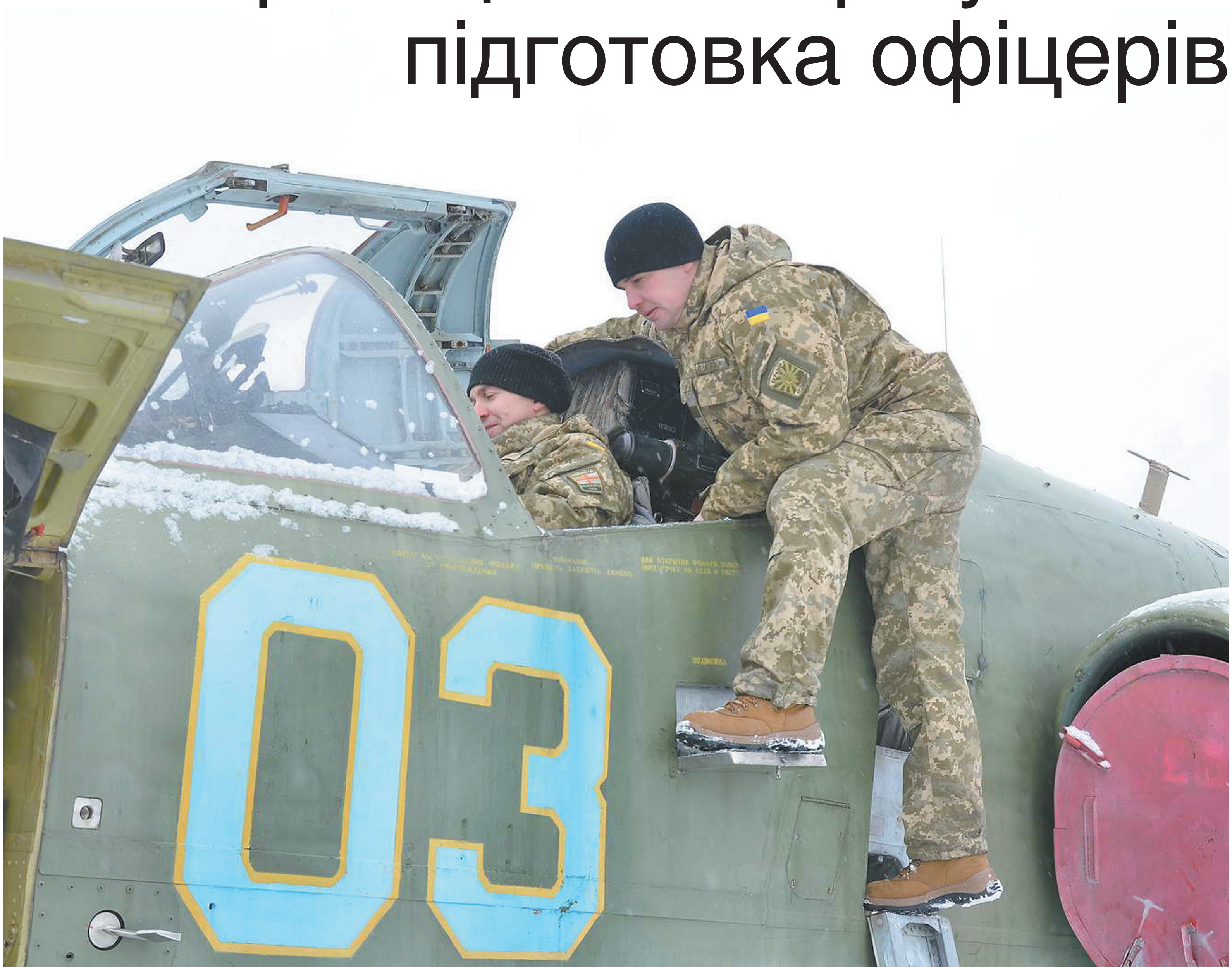
5 стор.

Кіборги. Рік по тому

8-9 стор.

На Харківщині завершується підготовка офіцерів

2 стор.

Командирські польоти – еталон проведення льотних змін

В бригадах тактичної авіації Повітряного командування “Центр” Повітряних Сил Збройних Сил України перші льотні зміни у 2016 році проводились як командирські польоти.

Командирські польоти, як одна із форм методичної підготовки керівного льотного складу, є еталоном в організації та проведенні льотної зміни, починаючи з постановки завдань, підготовки до польотів, передпольотних вказівок, і завершуючи зразковим виконанням всіх елементів льотної зміни та подальшим розбором польотів. Головним результатом є відпрацювання єдиної методики виконання найбільш складних завдань льотної підготовки.

Під час виконання польотів, керівний льотний склад отримав інструкторські допуски та відновив навички в техніці пілотування, навігації та бойовому застосуванні після перерв вдень та вночі в різних метеорологічних умовах.

Особовий склад військових частин перші льотні зміни 2016 року виконав на “відмінно”.

Як зазначили командири авіаційних бригад, якісне виконання кожною посадовою особою своїх функціональних обов’язків, натренованість та відповідальність за доручену справу – це запорука успішного виконання поставленого завдання.

Прес-центр Повітряного командування “Центр”.

Гаряча лінія “Крила України” (0432) 59-60-48 65-22-048

ХАРЧУВАННЯ

Генерал армії України Степан Полторак:

“Сухі пайки нового зразка тестуватимемо в їдальні Міністерства оборони України”

Сухі пайки нового зразка пройдуть “випробування на якість” не на солдатах, а в офіцерській їдальні Міністерства оборони та Генерального штабу Збройних Сил України.

Про 22 січня повідомив Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак під час наради з командирами бригад Збройних Сил України щодо обговорення нових зразків форми одягу та продовольчих пайків для забезпечення військовослужбовців ЗС України.

Після доповіді начальника відділу продовольчого забезпечення Центру розвитку та супроводження матеріального забезпечення Збройних Сил України підполковника Вадима Старощука, який представив присутнім нові зразки “сухпайків”, генерал армії України Степан Полторак запропонував провести експеримент.

– Виставити їх на продаж, і якщо куплятимуть – підпишемо контракт з постачальником, – наголосив Міністр оборони України.

ВІЙСЬКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО

Штаб “ЛитПолУкрбриг” урочисто відкрито

Під час робочого візиту до Республіки Польща Міністр оборони України генерал армії України Степан Полторак взяв участь в церемонії відкриття штабу багатонаціональної бригади “ЛитПолУкрбриг”. У заході також взяли участь міністр національної оборони Республіки Польща пан Антоні Мацеревич та міністр охорони краю Литовської Республіки пан Юозас Олєкас.

– Створення спільного військового формування свідчить про високий рівень взаємної довіри та співпраці між нашими державами. “ЛитПолУкрбриг” стане вагомим чинником забезпечення регіональної безпеки на військовому рівні. Сьогодні питання оборонного будівництва є пріоритетом у нашій державі. Від ефективного вирішення цього питання залежатиме рівень безпеки України, – наголосив під час зустрічі Міністр оборони України Степан Полторак.

У конференційній залі штабу бригади глава оборонного відомства України взяв участь у спільній нараді, під час якої командування підрозділу ознайомило членів делегацій з етапами формування та планами щодо подальшого навчання та тренінгів військовослужбовців.

Під час перебування у штабі бригади керівник оборонного відомства оглянув приміщення, ознайомився з умовами несення служби українськими військовослужбовцями та поспілкувався з офіцерами підрозділу.

Під час спільного брифінгу міністрів оборони трьох країн глава українського оборонного відомства подякував народам та оборонним відомствам Польщі та Литви за підтримку у важкий для країни час.

– Участь українських військовослужбовців у роботі штабу бригади дає серйозну можливість наблизити підготовку Збройних Сил України до стандартів НАТО. Ми розглядаємо свою участь в діяльності “ЛитПолУкрбриг” як локомотив впровадження передового досвіду у підрозділи Збройних Сил України. Ми ставимо перед собою амбітні цілі щодо успішного реформування відомства і вже бачимо, що хлопці, які раніше проходили підготовку за стандартами НАТО, впевненіше та результативніше діють у бойових умовах, серед них менше втрат. Водночас, спільні навчання корисні не лише для українських військових. Чимало українських хлопців, які зараз знаходяться тут, вже мають досвід бойових дій і діляться ним із європейськими колегами. Це також важливо, – зауважив генерал армії України Степан Полторак під час спілкування зі ЗМІ.

КУРСИ

На Харківщині завершується підготовка офіцерів

У Харківському університеті Повітряних Сил імені Івана Кожедуба завершуються курси військової підготовки. Вже вдруге на “фінішну пряму” в стінах університету вийшли майбутні офіцери з числа військовослужбовців військової служби за контрактом.

Спеціальні заняття зі слухачами розпочалися три місяці тому. На навчання прибули понад 70 військовослужбовців сержантського та старшинського складу, з яких більше половини мають досвід участі в Антитерористичній операції.

За словами військових викладачів, близько 70% навчального часу на курсах відведено виконанню практичних вправ в авіаційних ангарах, на аеродромах та загальновійськових полігонах.

Тренування бойових обслуг підрозділів протиповітряної оборони проводиться у навчальній авіаційній бригаді під час виконання польотів курсантами льотного факультету ХУПС. А обслуговуванням військових літаків займаються інші слухачі, які практикуються на посадах офіцерів інженерно-авіаційної служби.

– Протягом навчання військовослужбовці отримали знання і навички з експлуатації озброєння та військової техніки. Основні навчальні дисципліни читали “кожедубівці”, які мають досвід виконання бойових завдань на Донбасі. До того ж наші програми навчання постійно корегуються, враховуючи останній досвід проведення АТО, – зазначив начальник курсів підполковник Андрій Резуненко.

Після складання випускних іспитів молодші лейтенанти будуть призначені на посади офіцерського складу у військових частинах Повітряних Сил Збройних Сил України та підрозділах армійської авіації Сухопутних військ.

Олексій Плаксій. м. Харків.

На Хмельниччині розпочався курс НАТО з протидії саморобним вибуховим пристроям

На базі Центру розмінування Головного управління оперативного забезпечення Збройних Сил України у Кам'янці-Подільському розпочався Курс підготовки штабних офіцерів з питань протидії саморобним вибуховим пристроям, який проводять представники мобільної тренувальної групи Центру удосконалення НАТО з питань протидії саморобним вибуховим пристроям (м. Мадрид, Іспанія).

– У чотириденному Курсі беруть участь близько трьох десятків військовослужбовців. Крім саперів Збройних Сил України свої вміння і навички у поводженні з саморобними вибуховими пристроями вдосконалюватимуть також фахівці Служби безпеки та Національної гвардії України, – розповів начальник Центру розмінування полковник Володимир Родіков.

АЕРОМЕДИЧНА ЕВАКУАЦІЯ

Аеродром “Шкільний” прийняв поранених бійців

Нещодавно спеціальний літак Повітряних Сил Збройних Сил України Ан-26 “Vita” здійснив санітарний рейс з доставки військовослужбовців, поранених у зоні проведення АТО, з Дніпропетровська на аеродром “Шкільний” міста Одеси.

Лікарі Військового медичного клінічного центру Південного регіону та Одеської міської станції швидкої допомоги, які прибули на аеродром для зустрічі поранених, допомогли їм переміститися з літака до карет швидкої допомоги. Після чого бійців доставили до Військового медичного клінічного центру Південного регіону для подальшого проходження лікування та реабілітації. Всього у цей день прибуло 16 поранених військовослужбовців, з них – 5 важких.

Після завершення зазначених заходів, спеціалісти авіаційної комендатури Повітряного командування “Південь” здійснили відповідні заходи забезпечення вильоту літака Ан-26 “Vita” з аеродрому “Шкільний”.

ОГОЛОШЕННЯ

Командування Повітряних Сил Збройних Сил України оголошує конкурс

на заміщення вакантної посади державного службовця провідного спеціаліста відділу організаційно-планової роботи та забезпечення оплати праці особовому складу військової частини А0302 за строковим трудовим договором на час відпустки для догляду за дитиною основного працівника.

Вимоги до кандидатів:

наявність громадянства України;

повна вища освіта відповідного професійного спрямування за освітньо-кваліфікаційним рівнем магістра, спеціаліста;

стаж роботи за фахом на державній службі на посаді спеціаліста 1 категорії не менше 3 років, або в інших сферах управління не менше 5 років;

знання чинного законодавства з питань державної служби, основ державного управління та права, правил ділового етикету, правил та норм охорони праці та протипожежного захисту, порядку підготовки проектів нормативних документів, інструкцій з діловодства;

володіння державною мовою, знання основних принципів роботи комп'ютера, відповідних програмних засобів та володіння ними у режимі користувача.

Документи приймаються за адресою: 21007, м. Вінниця, вул. Стрілецька (Червоноармійська), 105, військова частина А0287.
Довідки за телефоном: (0432)-596-910.

Петро Порошенко: “Державне оборонне замовлення має стати стимулом розвитку української економіки”

Президент Петро Порошенко на засіданні РНБО наголосив на тому, що розвиток підприємств “Укроборонпрому” та виконання державного замовлення має стати стимулом інноваційного розвитку української економіки.

“Державне оборонне замовлення повинно не тільки забезпечити підвищення бойового потенціалу Збройних Сил та інших військових формувань, а й має стати потужним стимулом, поштовхом інноваційного розвитку вітчизняної економіки”, – заявив Глава держави.

Петро Порошенко звернув увагу на те, що нині здійснюється середньо- та довгострокове планування роботи підприємств ВПК та переозброєння війська. “Це важливо як для підприємств, так і для держави”, – підкреслив він.

Президент доручив прискорити розробку та ухвалення Державної цільової оборонної програми розвитку озброєння та військової техніки на період до 2020 року. “Це необхідно для того, щоб ми на 4 роки вперед чітко знали, які види озброєнь, у якому році будуть поставлені у серійне виробництво і надійдуть до Збройних Сил”, – зазначив Петро Порошенко.

Говорячи про Державне оборонне замовлення на 2016 рік, Глава держави звернув увагу на його збільшення у гривневому еквіваленті на 34%. “Минулого та позаминулого року вітчизняний ВПК в основному приводив до боєздатного стану наявне озброєння та техніку, ремонтував пошкоджене в боях, а також ставив до озброєння модернізовані зразки військової техніки. Сьогодні, відповідно до завдань, маємо забезпечити Збройні Сили України новою технікою, яка відповідає найвищим вимогам сучасних бойових дій”, – наголосив Петро Порошенко, зауваживши, що при цьому буде враховано досвід сучасних бойових дій.

Глава держави підкреслив, що нині держава орієнтується на виробництво та закупівлю нових озброєнь та техніки, розроблених за останні два роки вітчизняними конструкторськими бюро. Петро Порошенко також наголосив, що вже цього року мають бути не лише представлені дослідні зразки, а й запущено їх серійне виробництво. “Ми нарощуємо фінансування дослідно-конструкторських робіт, щоб значно розширити номенклатуру військової продукції, яка виробляється вітчизняним ВПК”, – сказав Верховний Головнокомандувач.

Президент висловив переконання, що Україні важливо передбачити поступове створення виробництва тієї продукції, яку вона зараз змушена закуповувати. Йдеться про новітню електроніку, засоби зв’язку, засоби контр-батарейної боротьби, новітні радари, засоби радіоелектронної боротьби на підприємствах оборонно-промислового комплексу.

Глава держави повідомив, що під час міжнародних візитів його, членів Уряду досягнуто домовленості про відкриття спільних виробництв на території України на базі підприємств оборонпрому найякісніших і найсучасніших зразків зброї.

Окремо Глава держави звернув увагу присутніх на необхідність проведення найближчим часом аналізу і уточнення існуючих державних проектів. Йдеться про програму створення військово-транспортного літака Ан-70, державну цільову оборонну програму будівництва кораблів класу “корвет” та державну цільову програму створення багатофункціонального ракетного комплексу “Сапсан”.

Президент також нагадав, що раніше Рада національної безпеки і оборони України ухвалила рішення щодо створення нового ракетного озброєння в рамках проекту “Вільха”. Він констатував, що роботи ведуться досить інтенсивно, і висловив сподівання, що перші результати будуть вже найближчим часом.

Глава держави також наголосив на необхідності створення в Україні виробництва ракет і боєприпасів. “Це мають бути не лише лозунги, заклики, а конкретний термін з необхідним фінансуванням, замовленням виробництва найбільш дефіцитних видів боєприпасів”, – сказав Глава держави, доручивши прискорити реалізацію цього проекту.

Президент також доручив державним замовникам разом із Державним концерном “Укроборонпром” під час планування державного оборонного замовлення у 2016 році забезпечити розробку та закупівлю в інтересах Сухопутних військ ЗСУ ракетного озброєння в рамках проекту “Вільха”, комплексів крилатих ракет на основі технічних рішень проекту “Нептун”, нових зразків артилерійських систем, високоточних ракет та боєприпасів, протитанкових ракетних комплексів, нових засобів автоматизації артилерійських підрозділів, автоматизованих комплексів розвідки. Окрему увагу Петро Порошенко звернув на безпілотні літальні апарати, у тому числі ударні, бронетранспортери нового покоління, засоби зв’язку та управління, навігаційну апаратуру, технології і матеріали космічної розвідки.

Крім того, повідомив Глава держави, для Повітряних Сил Збройних Сил планується розробка та закупівля модернізованих літаків, вертольотів, створення зенітного ракетного комплексу середньої дальності, модернізація наявних зенітних ракетних комплексів, засобів радіолокації, станцій оптоелектронного придушення. Для Військово-Морських Сил, за його словами, будуть закуплені морські засоби ураження та проаналізовано закупівлю бойових кораблів та броньованих артилерійських катерів.

Петро Порошенко наголосив на необхідності затвердження нового військово-адміністративного поділу. Глава держави зазначив, що в цьому питанні наша країна виходить з того, що “в тривалій історичній перспективі головною військовою загрозою є і, на жаль, буде залишатися, країна-агресор, Російська Федерація”.

Президент зазначив, що нове військово-адміністративне районування дасть можливість підвищити ефективність виконання завдань з мобілізаційної підготовки, оптимізувати систему територіальної оборони держави з урахуванням досвіду, якого ми набули за останні два роки.

“До сих пір це районування було побудовано на тому, що левова частина підрозділів Збройних Сил України, інших військових формувань концентрувалися на нашому західному кордоні, де були створені всі умови для розташування військ”, – сказав Глава держави та зазначив, що при цьому східний кордон не лише не був демаркований, а ми фактично не мали вибудованої лінії оборони на східному кордоні, за що країна заплатила надзвичайно високу ціну.

ДОПОМОГА СОЮЗНИКІВ

НАТО візьме участь у розвитку та модернізації системи управління та зв’язку Збройних Сил України

Відповідно до домовленостей, досягнутих під час зустрічі Президента України Петра Порошенка з Генеральним секретарем НАТО у 2015 році, у штаб-квартирі НАТО тривають роботи з підготовки експертних консультацій представників України та Альянсу, зокрема, в рамках проведення дослідження системи зв’язку та автоматизації управління військами та реалізації завдань Трастового фонду НАТО з модернізації системи управління та зв’язку.

Делегація НАТО, очолювана представником департаменту оборонних інвестицій міжнародного секретаріату НАТО Кітом Келлером, ознайомилась з українською презентацією щодо призначення та структури мережі ситуаційних центрів України, а також ролі Головного командного центру Об’єднаного оперативного штабу ЗС України як бази для функціонування Ситуаційного центру Генерального штабу, його місця в системи управління, функцій, структури, спроможностей та організації роботи.

У свою чергу Кіт Келлер поінформував українську делегацію щодо призначення й напрямів діяльності та можливої перспективи участі Трастового фонду НАТО з модернізації системи управління та зв’язку в наданні дорадчої та фінансової допомоги з питань набуття спроможностей Головного командного центру Об’єднаного оперативного штабу ЗС України щодо виконання покладених на нього функцій.

Делегація НАТО, у складі якої працювали також представник агенції НАТО із зв’язку та автоматизації Пол Джеймс Скот та радник з питань автоматизованих систем управління військами та озброєнням офісу зв’язку НАТО в Україні підполковник Бела Тецелі, приділили багато часу для обговорення проблемних питань. Зокрема йшлося про технічні складові процесу моніторингу стану ЗС України, в першу чергу стосовно виконання визначеними частинами й підрозділами завдань АТО на сході України.

Кітом Келлером була дана висока оцінка роботи колективу Об’єднаного оперативного штабу та висловлено позицію і цілком чіткі наміри керівництва Трастового фонду НАТО з модернізації системи управління та зв’язку щодо надання фінансової допомоги Україні для обладнання Ситуаційного центру ГШ новітніми технічними засобами, програмним забезпеченням і пристроями. Це значно підвищить ефективність роботи чергової зміни з питань моніторингу поточної ситуації в зоні проведення АТО, що в свою чергу дасть можливість оперативно інформувати керівництво ЗС та держави для прийняття відповідних управлінських рішень.

Прес-служба Генерального штабу.

Президент: Має бути негайно відпрацьована Національна система кібербезпеки

Рада національної безпеки і оборони України від головуванням Президента розглядає питання про Національну систему кібербезпеки.

Глава держави зазначив: “Очевидною є необхідність створення Національної системи кібербезпеки, коли нею будуть займатися відповідні підрозділи СБУ, кіберзахистом – відповідні підрозділи ДСТСЗІ, а боротьбою з кіберзлочинністю – відповідні підрозділи МВС. Координацію та ефективну взаємодію буде забезпечувати відповідний підрозділ РНБО”.

Президент наголосив, що така модель взаємодії має бути негайно відпрацьована, в тому числі із залученням передбачених коштів спеціальних трастових фондів НАТО. Петро Порошенко додав, що під час роботи над Стратегією було максимально враховано рекомендації експертів багатьох консалтингових компаній.

“Кіберпростір зараз перетворився на ще одне поле протистояння і боротьби за незалежність держави. Різноманітні спроби порушення штатного режиму функціонування національних ресурсів, використання кіберпростору для шпигунства, несанкціонованого доступу до інформації, спроби використати кібератаки для досягнення політичних цілей – це лише одна невеличка частина того, з чим вже зіткнулась Україна від самого початку російської агресії”, – сказав Президент. Зокрема, він нагадав про атаки хакерів на енергетичні об’єкти, зокрема на “Прикарпаттяобленерго” й інші підприємства, внаслідок чого без електроенергії залишилися 80 тис. споживачів. Причиною аварії стало втручання сторонніх осіб у роботу автоматичної системи контролю та управління енергообладнанням.

Українська відповідь Путіну

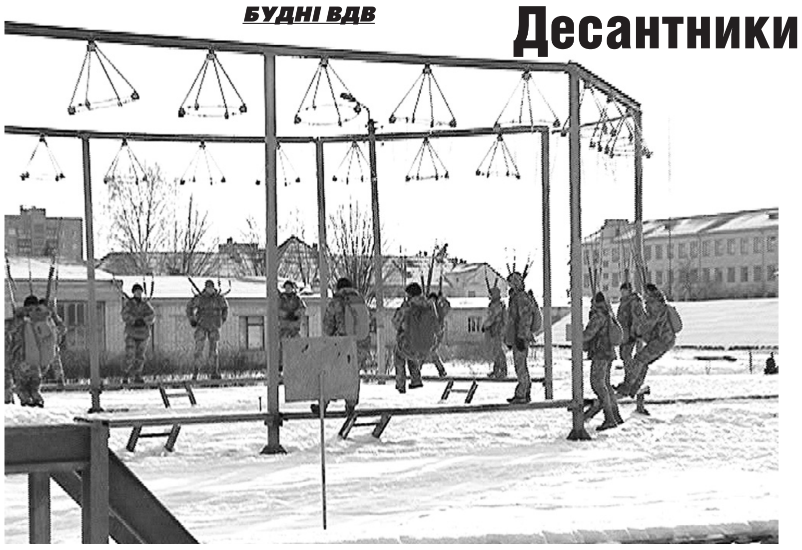
Єдина можлива відповідь Путіну на його територіальні претензії до України – зміцнення нашого оборонного потенціалу. Так прокоментував Секретар Ради національної безпеки і оборони України Олександр Турчинов висловлювання президента Російської Федерації Володимира Путіна щодо неправомірності входження Донбасу до складу України.

“Керівник держави, у якої є ядерний потенціал, ставить під сумнів кордони Європи, що були сформовані після Другої світової війни, відкрито висловлюючи територіальні претензії до України. Так, під час свого виступу в Кремлі Путін заявив, що Донбас був неправомірно включений до складу України”, – наголосив О.Турчинов.

“Такі публічні заяви – це неприхована спроба політичного обгрунтування військової агресії проти нашої держави”, – сказав він, пояснивши, що це є ще одним підтвердженням того, що Росія не збирається добровільно припинити окупацію та військові дії на сході нашої країни.

На думку Секретаря РНБО України, на цю агресію у нас повинна бути одна відповідь – зміцнення нашого оборонного потенціалу. “Зокрема, виробництво найсучаснішої зброї, здатної зупиняти та знищувати агресора”, – додав він.

Цей коментар Секретар РНБО України дав перед початком закритої наради з провідними конструкторами, науковцями та керівниками ОПК щодо плану робіт з виробництва та випробування у 2016 році нової вітчизняної ракетної зброї.

БУДНІ ВДВ

Десантники вдосконалюють парашутно-десантну підготовку

Особовий склад одного з підрозділів Високомобільних десантних військ Збройних Сил України, що дислокується у Житомирі, проходить заняття з парашутно-десантної підготовки.

Протягом тижня під пильним наглядом інструкторів десантники вивчали матеріальну частину парашутів та практично опановували тонкощі укладання парашутних систем: в якому порядку складати купол зі стропами, як їх вкладати у спеціальні відділення рюкзака...

– Для того, щоб все робити правильно і впевнено, курсанти повторювали цей процес неодноразово, намагаючись довести свої дії до автоматизму. Адже від цього, зрештою, залежатиме їхнє життя, – розповів керівник курсу підготовки Віталій Пилипчук.

Не менш важливою є наземна підготовка до стрибка на спеціальному повітряно-десантному комплексі. Тут десантники ретельно відпрацьовують кожен рух – від посадки на борт вертольоту до приземлення.

Найбільше уваги офіцери приділяють роботі підлеглих на висотному тренажері, де відпрацьовуються дії парашутиста від моменту виходу з гелікоптера до розкриття парашута і приземлення.

Більшість курсантів зізнаються, що перед першим стрибком з висотного тренажера відчувають невпевненість. Однак згодом він стає найулюбленішим, адже саме тут можна максимально відчути стрибок із парашутом.

Наприкінці навчання відбудуться іспити, за результатами яких військовослужбовців і допустять до першого справжнього стрибка з парашутом.

ТРЕНІНГ

Військові авіатори вчились контролювати стрес

У військових частинах Повітряного командування "Центр" Повітряних Сил Збройних Сил України протягом тижня відбулись одноденні тренінги для особового складу та командирів під керівництвом фахівців громадської організації "Ліга офіцерів". Варто зазначити, що представники цієї організації протягом тривалого часу працюють у військових частинах повітряного командування, надаючи психологічну допомогу воїнам передислокованих з зони проведення антитерористичної операції.

Упродовж заходу відбулись теоретичні заняття з питань контролю (бойового/робочого) стресу з метою запобігання бойових втрат через стрес, з метою роз'яснення причин виникнення, характерних проявів, шляхів та методів їх подолання. Також розглядались питання щодо надання першої психологічної допомоги, відновлення душевних ресурсів в екстреній ситуації, стимуляції на прийняття рішень про евакуацію душевно постраждалого солдата та інше. Велика увага приділялась темам розпізнавання перебігу травми та посттравматичного стресового розлад, його симптоматики, уразливості та наслідкам на прикладі в'єтнамської, афганської війни, Ізраїлю тощо….

Окремо були проведені тренінги з командним складом на тему "Реакції бойового або робочого стресу та способи попередження та зменшення бойового стресу". Після цього відбулись практичні тренінги з адаптації та швидкого повернення до цивільного життя. На завершення психологи запевнили присутніх у важливості проведення даного заходу.

– Ми тут задля того, щоб підтримати вас та підвищити вміння щодо виживання в екстремальних та надзвичайних умовах. Ми разом із вами переможемо ворога і здобудемо довгоочікуваний мир для всіх українців!

Прес-центр Повітряного командування "Центр".

У ЗОНІ АТО

Військові розвідники затримали контрабандистів

На Луганщині під час спільного нічного патрулювання "сірої зони" військовослужбовці 92-ї окремої механізованої бригади спільно з бійцями батальйону "Луганськ-1" МВС України затримали три автівки, які перевозили на окуповану територію майже 2 тонни сирів.

У селищі Лобачеве мешканці сіл Гречишкине, Лобачеве та Передільське перевозили на окуповану територію до Луганська сирну продукцію на суму близько 500 тисяч гривень.

Під час оперативних заходів було встановлено, що місцевими контрабандистами у селищі Геївка Станично-Луганського району був створений склад-сховище, куди завозились продукти харчування, які потім невеликими партіями переправлялися через лінію розмежування на окуповану територію.

Наразі на місці події працюють співробітники слідчо-оперативної групи Новоайдарського відділу поліції МВС України, Служби безпеки України та Державної фіскальної служби України.

РОЗСЛІДУВАННЯ

Особи, винні в постачанні ЗС України неякісних трекінгових шкарпеток, будуть притягнені до відповідальності

Відповідно до наказу Міністра оборони України "Про призначення службового розслідування" від 17 грудня 2015 року № 732, Головне управління Військової служби правопорядку Збройних Сил України проводить розслідування порушень під час проведення торгів та укладання договорів про поставку Міністерству оборони України у 2015 році трекінгових шкарпеток.

Ці порушення були виявлені ще у листопаді 2015 року, коли на виконання доручення Міністра оборони України генерала армії України Степана Полторака з метою запобігання можливим порушенням з боку посадових осіб та недопущення заподіяння збитків державі Головною інспекцією Міністерства оборони України було перевірено організацію закупівлі літніх та зимових шкарпеток для військовослужбовців Збройних Сил України.

З метою встановлення якості трекінгових шкарпеток, поставлених суб'єктами підприємницької діяльності Міністерству оборони, були проведені лабораторні випробування, які виявили невідповідність наданих зразків вимогам технічних умов Міноборони, а саме: за вмістом складників сировинного складу у готовому виробі, лінійним вимірам та змінами лінійних розмірів після мокрих обробок.

Відповідно до розпорядження начальника Тилу Збройних Сил України, видачу літніх та зимових трекінгових шкарпеток було призупинено.

У січні 2016 року створено робочу групу щодо вирішення проблемних питань з постачання трекінгових шкарпеток для забезпечення Збройних Сил України, до складу якої увійшли представники Міністерства оборони, Генерального штабу Збройних Сил України та постачальники речового майна.

За результатами перевірки посадові особи, винні у порушенні чинного законодавства, будуть притягнені до відповідальності. У разі виявлення в їхніх діях ознак кримінальних правопорушень відповідні матеріали будуть передані до органів, уповноважених проводити досудові розслідування.

Принциповою позицією Міністра оборони України є боротьба з посадовими зловживаннями, корупцією та розкраданням військового майна.

ОБМІН ДОСВІДОМ

Американські фізіотерапевти провели тренінг для українських лікарів

У Львові, на базі клініки нейрохірургії та неврології Військово-медичного клінічного центру Західного регіону, відбувся триденний науково-практичний тренінг з питань розвитку фізичної терапії в Україні.

Американські фізіотерапевти поділилися досвідом та напрацюваннями з понад півсотнею представників медичних установ з Києва, Одеси, Дніпропетровська та Запоріжжя, які безпосередньо займаються реабілітацією пацієнтів із захворюваннями та ушкодженнями центральної і периферичної нервової системи.

За словами начальника Військово-медичного клінічного центру полковника медичної служби Івана Гайди, представниці Американської асоціації фізичної терапії з готовністю відгукнулися на пропозицію провести тренінг.

– Американські колеги обговорили з нашими фізіотерапевтами питання нейрореабілітації учасників Антитерористичної операції, які отримали важкі поранення в боях з проросійськими найманцями. Вони долучилися до зусиль українців зробити усе можливе, щоб повернути наших захисників до "строю" та допомогти їм адаптуватися до мирного життя, – зазначив полковник медичної служби Іван Гайда.

Клінічний координатор Каліфорнійського університету, спеціаліст ортопедичної лікарні Центру ДЦП пані Марсія В. Грінберг наголосила, що матеріал, який вона запропонувала українським військовим фізіотерапевтам, базується на грунтовних наукових дослідженнях сучасності.

– Впевнена, що, ознайомившись з цим матеріалом, українські спеціалісти не лише підвищать професійний рівень, а й ознайомляться з найкращими світовими методиками проведення комплексу реабілітаційних заходів. Водночас, я і мої колеги були вражені професійним рівнем, знаннями та досвідом українських фізіотерапевтів – нам було чого дізнатися під час практичних занять, – зазначила вона.

“Люди зустрічали наших військових як героїв-визволителів…”

Військовослужбовці Збройних Сил активно долучились до боротьби з негодою по всій території України.

Зокрема, на Харківщині силами курсантів Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба та Гвардійського ордена Червоної Зірки факультету військової підготовки імені Верховної Ради України Національного технічного університету “Харківський політехнічний інститут” розчищено від заметів територію прилеглих до військових містечок вулиць та пішохідних доріжок. Крім того, курсанти військових вишів прибрали сніг на території Військово-медичного клінічного центру Північного регіону, де проходять лікування та реабілітацію поранені та хворі учасники АТО. За словами командування військово-медичної установи, завдяки наполегливій праці курсантів забезпечено безперешкодний рух медичного транспорту та безпечне пересування хворих і медичного персоналу.

– Сотні “кожедубівців” щодня виділяються для боротьби із зимовою стихією. Розчищаємо сніг у часи ранкової фізичної зарядки та під час самостійної підготовки. Тож загальний навчальний процес від цього не страждає. За це пересічні харків’яни нам дуже вдячні, – зауважив начальник університету генерал-майор Андрій Алімпієв.

Допомагають розчищати від снігу прилеглі вулиці міста і кадети Державної гімназії-інтернату з посиленою військово-фізичною підготовкою “Кадетський корпус”. Загалом, як наголосили представники командування Харківського та Чугуївського гарнізонів, військовослужбовці братимуть участь у ліквідації наслідків стихії, доки негода не стихне.

За участю особового складу військових частин Збройних Сил України триває ліквідація наслідків негоди і на півдні країни. Налагодивши тісну взаємодію з представниками органів місцевої влади в Одеській та Миколаївській областях, автодорожніми службами та відповідними регіональними підрозділами, українські військові продовжують працювати на найскладніших і відповідальних ділянках доріг державного й обласного значення. Для проведення безперебійної роботи створені необхідні запаси паливо-мастильних матеріалів, організовані пункти харчування й обігріву особового складу.

Так, згідно з рішенням командира Повітряного командування “Південь” генерал-лейтенанта Павла Зуєва, підпорядковані військові частини та підрозділи Повітряних Сил у місцях дислокації виділили необхідну кількість техніки та особового складу для допомоги комунальним службам та працівникам ДСНС України у розчищенні снігових заметів та евакуації людей і автотранспорту.

В Одесі військовослужбовці авіаційної комендатури аеродрому “Шкільний”, якою командує Михайло Третяк, за допомогою штатного шнекороторного снігоочисника звільнили від заметів прибудинкову територію прилеглого мікрорайону та основні дороги навколо місця дислокації частини. Завдяки зусиллям військових в районі нормалізувався рух міського транспорту, а місцеві мешканці напередодні Хрещення Господнього отримали можливість безперешкодно відвідати Свято-Іверський монастир.

Поблизу Одеси представники однієї із зенітних ракетних частин на полковій землерийній машині ПЗМ-2 розчистили від снігу частину об’їзної дороги, під’їзні шляхи та внутрішні дороги селища Хлібодарське, витягнули із снігових заметів чотири цивільних авто.

У Болградському районі оперативна група військової частини Високомобільних десантних військ, яку очолює підполковник Олександр Кілафли, у відповідь на звернення керівництва райдержадміністрації долучилась до регіональних заходів з подолання наслідків затяжної хуртовини. За допомогою ПЗМ-2 та двох вантажівок десантники розчистили близько 130 кілометрів доріг, зокрема й понад 10 кілометрів автошляху Одеса-Рені, під’їзні шляхи до соціально важливих об’єктів району – хлібозаводу, залізничної станції тощо.

На ділянці Чорноморське – Коблево військовослужбовці Центру оперативного і бойового забезпечення ВМС ЗС України за допомогою гусеничного шляхопрокладача БАТ-2 та ПЗМ-2 розчистили автомобільну дорогу і визволили зі снігового полону 9 автомобілів та автобус з пасажирами.

В районі селища Дачне важка техніка підрозділу морської піхоти прийшла на допомогу 4 автомобілям, які потрапили у снігову пастку. В самій Одесі черговий автомобіль оперативної групи з ліквідації наслідків надзвичайних ситуацій природного характеру у відповідь на звернення мешканців міста доставив вагітну жінку до пологового будинку, а онкохвору, яка потребує термінового лікування у місті Києві, – до залізничного вокзалу.

Майже 150 кілометрів доріг у Білгород-Дністровському районі прибрали від снігу військові інженери дислокованого в райцентрі понтонно-мостового полку. В активі військовослужбовців – вільний проїзд до кількох населених пунктів району, розчищена інша ділянка автомобільного шляху міжнародного значення Одеса-Рені тощо. Роботи проводились у складних погодних умовах, окремі відрізки автодороги доводилось розчищати по кілька разів. Крім того, під час виконання завдань з подолання наслідків зимової стихії понтонери витягли із заметів півтора десятки різноманітних автомобілів, зокрема й рейсовий автобус “Кишинів-Москва” з півсотнею пасажирів.

Допомагали військовослужбовці у ліквідації наслідків заметілі і в Миколаївській області. За інформацією заступника обласного військового комісара полковника Віктора Мамчура, всього у боротьбі зі стихією беруть участь 250 військовослужбовців та 15 одиниць техніки. Це КамАЗи, КрАЗи, “Урали”, автогрейдери, бульдозери, екскаватори та бойова ремонтно-евакуаційна машина на базі танка Т-72.

В Первомайському районі військовослужбовці підрозділу Повітряного командування “Південь” евакуювали близько десяти автомобілів, а в Очакові на основних автошляхах попрацювала важка техніка ВМС ЗС України.

– Під час розчистки доріг до навколишніх сіл, що знаходяться обабіч траси Одеса – Миколаїв, люди зустрічали наших військовослужбовців як героїв-визволителів, адже під час снігового полону мешканці цих населених пунктів протягом кількох діб залишалися в ізоляції, – зазначив начальник управління оперативного і бойового забезпечення – заступник начальника штабу ВМС Збройних Сил України капітан 1 рангу Андрій Коваль.

Підготував Андрій Яцик. “Крила України”.

Тисяча харків'ян отримали статус учасника бойових дій через військкомати

Близько 1000 учасників Антитерористичної операції отримали посвідчення учасника бойових дій протягом минулого – початку поточного року у районних військових комісаріатах Харківщини.

– Усі харків'яни, які торік набули нового соціального статусу, є демобілізованими воїнами. Через тривалість процедури видачі посвідчення вони їх отримали не у бойових частинах, а після відпрацювання певних паперів у військкоматах. При цьому 235 колишніх воїнів стали учасниками бойових дій за клопотанням командування Харківського облвійськкомату. Здебільшого це – бійці добровольчих батальйонів та особи, які втратили якісь документи, – зауважив тимчасово виконуючий обов'язки військового комісара Харківського обласного військового комісаріату полковник Юрій Калгушкін.

За словами офіцерів відділу соціального забезпечення Харківського обласного військового комісаріату, надання статусу учасника бойових дій демобілізованим військовослужбовцям є одним із пріоритетних завдань.

– На військовому обліку в Харківській області зараз перебуває декілька тисяч учасників Антитерористичної операції. Усі вони є "золотим" оборонним фондом не тільки регіону, а й держави в цілому. Зі збільшенням у 2,5 рази грошового забезпечення захисникам Вітчизни чимало з них стали замислюватися над службою за контрактом. З такою категорією військовозобов'язаних ми працюємо щоденно і для них двері райвійськкоматів завжди відкриті, – розповів полковник Юрій Калгушкін.

Дмитро Горбунов. м. Харків.

CIMIC

Доставили допомогу, незважаючи на негоду

Група цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угрупування "Маріуполь" попри важкі погодні умови та неспокійну обстановку в регіоні, доставила допомогу вихованцям дитячих садочків та загальноосвітніх навчальних закладів населених пунктів Старогнатівка та Гранітне.

Значну частину вантажу надав Волонтерський центр "Фролівська, 9/11" із Києва, що займається допомогою тимчасово переселеним особам зі сходу України та Криму. Макарони, крупа, одяг – це ті речі, на які завжди чекають вчителі та вихователі шкільних і дошкільних закладів, які у нелегких умовах самовіддано піклуються про підростаюче покоління. А солодощі та іграшки викликають щиру вдячність в очах малечі та бажання, щоб військові приїжджали якомога частіше.

– Зараз нашим учням катастрофічно бракує зошитів, ручок та олівців, адже батьки часто не мають можливості все це придбати, – розповіла директор Старогнатівської загальноосвітньої школи Олена Бегалі. – Тому такою вчасною є допомога від київських школярів, які не забувають про своїх ровесників зі сходу. І, звичайно, ми вдячні представникам CIMIC за те, що вони завжди швидко реагують на звернення по допомогу і намагаються полегшити життя нам і нашим діткам.

Також нещодавно офіцери цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угрупування "Маріуполь" забезпечили роботу представників Червоного Хреста та благодійних організацій у населеному пункті Бердянське, що на Донеччині.

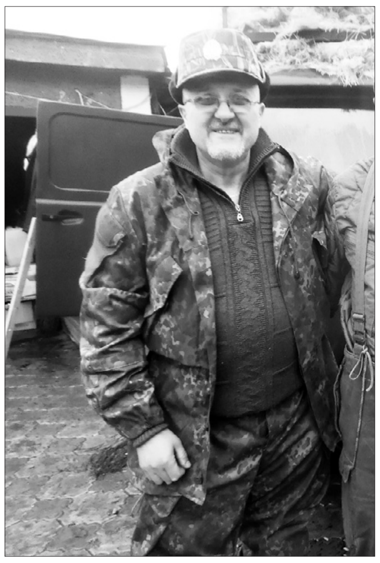
Представники Міжнародного комітету Червоного Хреста передали брикети для опалення та будівельні матеріали, необхідні для ремонту дахів будинків, які були пошкоджені під час бойових дій.

Окрім того, гуманітарну допомогу мешканцям Бердянського надала одна з релігійних громад. Громадяни отримали хліб та питну воду.

Оксана Уретій. "Крила України".

Ніколи не думав, що "братній" народ зайде так далеко

Чукотка. Які асоціації у нас викликає цей далекий регіон Російської Федерації? Юрти, олені, собачі упряжки, вічна мерзлота і анекдоти про дивний народ, "однако". Та реальність тут зовсім сувора. Чукчі – один із найбільш зубожілих народів "встающей с колен" імперії. Бідність, депресія, холод і сурогатна горілка – одвічні супутники регіону. Та попри сумні реалії життя, в які загнала цей народ Росія, чукчі, які дивляться телевізор, теж феєрично сприйняли звістку про "Крым Наш"…

Саме таку – справжню російську дійсність на власні очі побачив український лікар, який в силу життєвих обставин змушений був шукати достойного заробітку далеко на чужині. Звуть його Віктор Бондар. До недавніх сумних і водночас переломних подій в українській історії до війська Віктор Григорович мав лише зобов'язуюче відношення – погони офіцера запасу, що є обов'язковим для кожного випускника медичного навчального закладу. Тепер майор медслужби Бондар в строю – захищає рідну Україну від знахабнілих загарбників.

Йому вже за 50, за плечима – чималий життєвий досвід, а головне – професіоналізм та патріотизм! Він – гарний сім'янин, має дружину та двох дорослих дітей. І саме безмежна любов до своїх рідних й погнала лікаря-анестезіолога у далекі краї, в пошуках кращого заробітку для становлення власної родини. Серйозна лікарська практика на Батьківщині не могла принести порядному лікарю бодай якогось достатку. Вітчизняна медицина йому, як і тисячам інших медиків, нічого доброго не запропонувала. Тож Віктор, як і багато інших, 2004-го подався у близькосхідну Лівію. Але вже за рік-півтора повернувся в рідний Житомир. Усе, що не робиться, – на краще, думав він, особливо тоді, як через кілька років у Лівії розпочався революційних рух.

В Україні колеги запропонували Віктору доволі екзотичну поїздку на край світу – Чукотку. Гроші, мовляв, там платять непогані. Тож, після сімейної наради, Віктор Григорович почав потроху пакувати валізи.

Там, на 200 км вглибині тундри, у медичному пункті золоторудної компанії він провів довгих 4,5 роки. Потім чи то золото у них закінчилося, чи ще якась халепа, компанія збанкрутувала. Лікарю з України запропонували іншу роботу в селищі Егвекінот на березі протоку Хреста. Це була районна лікарня, де працюють як місцеві, так приїжджі медики. Усе, здавалося б, йшло непогано. З далекою територіально, але такою близькою до душі Україною постійно тримав зв'язок. Питав про новини, які рясно почали наповнювати інформаційний простір українським питанням. Питанням інтеграції України в європейську спільноту…

Почався Майдан, Революція гідності. Усе різко перемінилося в Україні. І хто б міг подумати – на далекій Чукотці теж! На Віктора Бондаря ще зовсім недавно привітні люди (а він, безумовно, заслужив там авторитет) почали дивитися з-під лоба. Навіть ті, з ким чарку не раз піднімав. Знаючи про його патріотичний настрій та любов до України, ставлення медперсоналу та простих людей різко змінилося. Авжеж, пропаганда робить свою брудну справу! Та навіть там є думаючі люди, які чергову кремлівську авантюру розцінюють як безвідповідальну дурість.

Зелені чоловічки. Псевдореферендум. Анексія півострова. Крим наш. Ура, таваріщі! Усі ці події з радістю проковтнув російський народ: башкири, буряти і чукчі в тому числі. Віктор Григорович добре запам'ятав реакцію на все це одного поважного лікаря, який, приспустивши окуляри, поставив логічне питання: "Крым наш? А здесь Он что, уже всех накормил?" Дай Бог йому здоров'я, цьому розумному чоловіку…

– Я поїхав у відпустку, додому, – розповідає Віктор Григорович. – Події в Україні та неймовірні переживання штовхали мене вперед. Спершу сподівався, що все це завершиться і поїду назад, на Чукотку. Хто ж міг подумати, що "братній" народ зайде так далеко?!

З кожним днем в Україні, з кожною пролитою краплею крові українських патріотів Віктор Бондар розумів, що відпустка затягнеться на все життя. Туди він більше не повернеться. Його місце тут, на крайніх рубежах оборони рідної землі. Цим рубежем стали славнозвісні Піски біля Донецького аеропорту. Тут, тоді ще у складі батальйону "Дніпро-1", Віктор Бондар розпочав свої бойові будні.

На передовій – це не в тилу. Йому доводилося бути універсальним солдатом: і лікарем, і фельдшером, і санітаром, і на вогневій позиції підстраховувати побратимів. Це війна, це стрілянина і це … смерть.

– Стільки достойних хлопців полягло, я навіть не знаю, як їх звати, усе за позивними звик. У капелана – ми "Падре" його називали – троє дітей. Пряме влучання… Слів немає, лише сльози і гіркота втрати. Тепер для мене, у якій компанії б не сидів, третій тост за них, за тих хлопців, чиї імена навіть не знаю, за "Падре"…

У Пісках багато народу всякого: ЗС України, Нацгвардія, добровольці, тож під час бойового злагодження Віктор познайомився з багатьма оборонцями країни. Одне з цих знайомств привело до зміни кар'єрного шляху. Майор Бондар тепер десантник. Бо віднедавна саме рідний Житомир став столицею Високомобільних десантних військ.

Наразі його місце служби – 95-а бригада, але після відпустки лікар планує підписати новий контракт із Збройними Силами і продовжити службу за фахом у навчальному центрі десантників. Рішення чоловіка підтримує і дружина – Варвара. Навіть її ім'я натякає на те, що вона за походженням росіянка, з Краснодарського краю. Але, як і мільйони українців, у кого в Росії є родичі, не може знайти спільну мову з колись близькими людьми. Натомість має активну проукраїнську позицію ще з Майдану, а з початком збройної агресії Кремля усі свої зусилля спрямувала у волонтерський рух. Віктор і Варвара вірять в Україну, в її успішне майбутнє, де діти та онуки житимуть гарно і щасливо, не шукаючи заробітку на чужині.

Однак сьогодні серед українців багато панічних настроїв, мовляв, все пропало, це зрада, нічого не змінилося і таке інше. У Віктора Бондаря – свої думки з цього приводу. Чоловік переконаний, що усе недарма, що нічого не пропало, що все тільки починається і все буде добре. Отакий оптимізм, хоча й у самого – чимало запитань до наших можновладців. Віктор Григорович знає, для чого він повернувся в Україну, для чого він одягнув форму і за що воює…

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото з архіву В. Бондаря.

СПІВРОБІТНИЦТВО

“Укроборонпром” та НАН України домовились про тісну співпрацю

ДК “Укроборонпром” та Національна Академія Наук України підписали Угоду про науково-технічне співробітництво. Свої підписи поставили Генеральний директор Концерну Роман Романов та перший віце-президент НАН України Володимир Горбулін під час спільної великої наради. У ній взяли участь керівники “Укроборонпрому” та підприємств-учасників Концерну, зокрема ДП “Антонов”, КБ “Луч”, ДАХК “АРТЕМ”, ДП “ЗМКБ “Прогрес”.

Запрошені на нараду керівники близько десяти інститутів, підпорядкованих НАНУ, виступили з розлогими доповідями, у яких ознайомили присутніх із потенціалом установ та запропонували конкретні напрацювання, що вже нині можуть бути втілені у виробництві підприємств Концерну.

“Укроборонпром” склав перелік найперспективніших напрямків, у яких ми нині працюємо зі Збройними Силами, Міноборони, іншими силовими структурами держави. Сьогодні гостро стоять насамперед питання імпортозаміщення – нівелювання залежності від іноземних запчастин та комплектуючих, – а також перспективних видів озброєння, які вже зараз Концерн може продукувати на своїх підприємствах. Ми дякуємо, що до оборони держави потужно долучилася українська наукова еліта”. Таку заяву зробив Генеральний директор ДК “Укроборонпром” Роман Романов.

Варто додати, що протягом року Концерн ініціює співпрацю та долучає до роботи у сфері оборони держави сотні підприємств України задля втілення інновацій та вирішення проблеми імпортозаміщення: вже підписано меморандуми з підприємствами Львівщини, Тернопільщини, Миколаївщини, Херсонщини, Чернігівщини, Хмельниччини, Черкащини, Житомирщини, Івано-Франківщини, Запоріжжя та Києва. Нині помітний результат цих домовленостей – підприємства різних форм власності активно долучаються до роботи з імпортозаміщення в Концерні, постачаючи різну продукцію – від електричних приладів і запасних частин для двигунів – до різного роду сплавів металів та складних агрегатів. Також “Укроборонпром” успішно співпрацює з майже 50 українськими вишами, залучаючи науковий потенціал до вирішення виробничих питань. Серед університетів – легендарні Києво-Могилянська Академія, Київський національний університет ім. Т. Шевченка, НУ “Київська Політехніка”, Харківський політехнічний інститут та багато інших.

ЗДОБУТКИ

“Київський завод автоматики ім. Г.І. Петровського” нарощує темпи виробництва

Збільшення виробництва, в 2,7 зріст реалізації продукції – такі показники роботи “Київського заводу автоматики ім. Г.І. Петровського” в 2015 році. Підприємство, що входить до складу ДК “Укроборонпром”, впевнено набирає оберти та готове до виконання усіх поставлених завдань на майбутнє.

На сьогодні підприємство отримало низку замовлень на загальну суму 163,4 млн. грн., які будуть оперативно та високоякісно виконані відповідно до фінансово-економічного плану заводу на 2016 рік.

Нагадаємо, що “Укроборонпром” виконав державне оборонне замовлення минулого року на 100%, а цьогоріч виконання ДОЗ значно випереджає графіки.

ПАТ “НВО “Київський завод автоматики ім. Г.І. Петровського” володіє високим рівнем оснащеності для виробництва електромеханічних приладів та систем управління мінно-торпедної та ракетної зброї, бронетанкової техніки, космічних апаратів і морських навігаційних комплексів.

БПЛА

Україна починає виробництво ударних безпілотників

В Україні розпочинається виробництво ударних безпілотних літальних апаратів. Про це заявив секретар РНБО Олександр Турчинов журналістам у вівторок у Києві.

– У нас, у Збройних Силах, дуже серйозний попит саме на бойові безпілотні літальні апарати, і я не відкрию таємниці: ми проводили з “Укроборонпромом” нараду і розпочинаємо таке виробництво на потужностях “Антонова”, – сказав він.

Турчинов підкреслив, що виробничі потужності “Антонова” значні, тому там будуть вироблятися ці бойові машини, в тому числі важкі. За його словами, Україна на сьогодні досі має проблеми з отримання зразків літальних апаратів із-за кордону.

– Тут продовжується, я вважаю, нерозумне обмеження нашої країни щодо військово-технічної співпраці саме коли це стосується летальної зброї, але ми також цей бар’єр зламаємо і наш шлях – це спиратись на власне виробництво, на власний потенціал. І ми здатні виробляти зброю, яка краща, ніж її аналоги, які сьогодні виробляються у світі, – підкреслив Турчинов. – Та ціна, яка сьогодні називається, що втричі менша, ніж вартість аналогів закордонного виробництва, дозволяє не тільки забезпечувати Міністерство оборони, Збройні Сили, Нацгвардію цими апаратами, але і конкурувати на зовнішніх ринках.

Турчинов наголосив, що йдеться про серійне виробництво, починаючи від розробки і до створення готового комплексу. За його словами, Міністерство оборони приймає безпілотник і проведе його випробування в умовах бойових дій в зоні АТО.

Варто додати, що українські солдати отримали партію БпАК “Spectator”, розроблений фахівцями Київського політехнічного інституту і вироблений на ВАТ “Меридіан” ім. С.П. Корольова, який входить до складу ДК “Укроборонпром”. БпАК складаються із наземної станції керування та 3 безпілотних літальних апаратів.

ПЕРСПЕКТИВИ

Харківський “ФЕД” модернізуватиме танки “Леопард”?

ДП “Харківський машинобудівний завод “ФЕД” може взяти участь у польському проекті модернізації танка “Леопард”, що значно здешевить його порівняно з пропозиціями німецьких компаній. Про це повідомив в. о. директора заводу Олександр Пащенко на своїй сторінці у Facebook.

За його словами, він вже відвідував польські підприємства WZM і BUMAR LABEDY, які займаються ремонтом і модернізацією бойових машин Т-72 і РТ-91, а також мають замовлення для внутрішніх військ Польщі з ремонту і модернізації танка “Леопард”. “Під час наступного робочого візиту обговоримо питання допомоги польській стороні не лише в рамках нашого серійного агрегата, а й просування опції розробки нових систем для модернізації і поліпшення бойових характеристик даної техніки”, – зазначив Пащенко.

Він повідомив, що в Польщі зустрівся з президентом і комерційним директором заводу WZL-2. “WZL-2 починає обслуговувати літаки марки Embraer. Ми розраховуємо, що зможемо стати постачальником деяких деталей для цього літака. Ми запрошені на спільну виставку, яку WZL-2 організує в травні 2016 року, після чого буде можливість приступити до даних переговорів, щоб хоч на 1% загальної реалізації вийти на цей ринок”, – заявив Пащенко.

Польська армія протягом 2018-2020 років планує модернізувати 128 танків Leopard 2A4 на більш ніж 520 млн. дол. Угода підписана між Польською групою озброєння, інспекторатом озброєння МНО, ремонтним заводом Bumar Labedy і військовим ремонтним заводом в Познані (WZM). Модернізація відбуватиметься у співпраці з німецьким партнером – компанією IBD. Танки Leopard 2A4 потрапили в Польщу з Німеччини в 2002-2003 роках. Крім того, на озброєнні польської армії є 119 танків Leopard 2A5.

Кіборги. Рік по тому

Студенти, підприємці, механіки, консультанти, медики, телевізійники... Два роки тому ці зовсім різні за віком та професіями люди могли зустрітись у будь-якому аеропорті світу. Рік тому вони зустрілись в Донецькому і назавжди стали “кіборгами”. Тут не було валіз, приємного очікування польоту. Були постійні обстріли, підриви, жорстокі бої. Тепер кожен українець добре знає, що “кіборг” – не герой фантастичного фільму, а мужній воїн.

Скільки людей загинули у цих жорстоких боях – достеменно не відомо, а ті ж, кому дивом вдалось вижити і повернутись додому, ще й досі не можуть оговтатися після пережитого жахіття. Хтось намагається забути про аеропорт, а хтось кожної ночі бачить його уві сні.

Оборонці Донецького аеропорту в трагічну річницю підриву російськими бойовиками перекриття терміналу розповіли про те, що вони зараз думають про події тих днів, про своїх загиблих товаришів, і дали відповідь тим, хто запитує: “Ну, й за що ви там воювали?”.

“Завжди молився Богу, щоб ще раз обійняти свого сина”

До війни Анатолій Глемейда, боєць 90-го окремого аеромобільного батальйону, був звичайним хлопцем. Він працював торговим агентом, продавав чаї і навіть не думав про те, що колись доведеться захищати країну. Військовим був і батько Анатолія, який 25 років віддав службі в армії і нерідко розповідав про реалії війни.

– Тато просив не спішити, казав, що я навіть не уявляю, що таке справжня війна. У мене була можливість “відмазатись”, та я ні не секунду не вагався, що маю йти служити. У зону АТО потрапив 8 листопада 2014 року, через два тижні вже були в селі Опитне під Донецьким аеропортом. Нас почали накривати гранатами, мінами, снарядами. Що таке війна, я повністю зрозумів тоді, коли перший раз побачив, як привозять мертвих хлопців. Про пацанів я ніколи не забуду і ніколи не пробачу. Після загибелі друзів усвідомив, що додому без перемоги не повернусь, якою б ціною вона нам не дісталась.

Хрещений Анатолія подарував йому медаль “За відвагу” свого батька. Сказав віддати її тільки після того, як повернеться додому. Ось так Анатолій і воював разом із нею. В грудні молодий чоловік потрапив у саме пекло Донецького аеропорту. При згадці про події тих днів у стриманого і серйозного чоловіка мимоволі з’являються сльози на обличчі. Стає зрозуміло, що він навряд чи колись зможе забути пережите.

– Сили, щоб витримати всі випробування, мені давав синок, якому зараз 2,8 років. Пам’ятаю, що інколи говорив із ним по телефону, він завжди казав, що чекає мене. Також дуже підтримували хлопці, які були поряд. Найважче було вийти з аеропорту. Фактично це був квиток в один кінець. Я виходив одним із останніх. До цих пір не розумію, як вдалось залишитись живим...

Навіть після всього пережитого Анатолій не жалкує, що пішов воювати. Він впевнений, що вчинив вірно й колись його син ним пишатиметься. Каже, жаль тільки тих хлопців, котрі загинули. Наразі “кіборг” намагається оговтатись після усього пережитого. Він виховує сина і шукає мирну роботу.

– Мені поки що важко активно спілкуватись з людьми. Важко відповідати на їх запитання про війну. Поки що не можу адаптуватись до мирного життя. Вірю, що мій син буде мною пишатися, адже вже зараз каже, що його тато захищав Україну.

Із чотирьох бронемашин, які їхали в аеропорт рятувати поранених, вціліла одна моя

Вінничанин Андрій Грачов із позивним “Грач” – жива легенда, герой Youtube. Про комфортні умови операційної і вимиті до блиску руки йому на війні доводилось лише мріяти. Для воїнів він став надією. Надією на життя. Воював зі смертю під кулями і залпами снарядів, витягав фактично із того світу.

До війни Андрій зовсім не вірив у диво. Протягом останнього року йому довелось у нього повірити.

– Ніколи не забуду той день, 20 січня, коли ми із Сашком, моїм другом, колегою, побратимом та ще із 4-ма екіпажами їхали в аеропорт рятувати поранених. По дорозі нас накрили з “Градів”... Із чотирьох бронемашин, на жаль, вціліла одна моя. Із 12-ти хлопців змогли витягнути лише трьох... Саша, який разом зі мною вчився в універі, залишився на тій бетонці. Їхні тіла віддали тільки згодом. Не можу повірити, що Саші більше немає з нами. Знаєте, там на передовій у нас була своєрідна зустріч випускників вінницького медуніверу, коли ми бачились із одногрупниками під кулями чи в шпиталях... Сьогодні ми зустрічаємось біля меморіальної дошки Олександра.

Під час нагородження “кіборгів” Андрій отримав медаль “За оборону Донецького аеропорту”. Та найбільшою нагородою для нього є врятовані життя хлопців. Він не може порахувати, скількох довелось зашивати прямо у полі, скількох виніс на собі з поля бою.

– Скільки раз куля чи осколок пролітали зовсім поряд, але мене вела додому віра в життя і свою родину. І моя дружина Олена мені сказала: “Андрію, я знаю, що ти повернешся. Знаю, і все!”

“Кожен день міг стати останнім”

Паша з позивним ”Ніс” завжди був націоналістом, його хвилювала доля держави, майбутніх дітей. Зараз він є бійцем 5-го ДУК “Правого сектору”, 1-ї штурмової роти.

– 20 січня 2014 року до мене зателефонували і сказали: “Швидко на Майдан”. Я зовсім не роздумував, майже моментально зібрався і вирушив у дорогу. В той час навіть не думав, що після цієї поїздки майже не бачитиму рідних найближчі кілька років. Навіть не встиг ні з ким порадитись з батьків, тому що їх на той момент не було вдома. Коли вони дізнались, тоді я вже кидав коктейлі Молотова.

Одразу після Майдану Павло пішов добровольцем на фронт.

У свої 23 роки “Ніс” не раз дивився в очі смерті, він пройшов чимало небезпечних ділянок фронту. Тривалий час чоловіку довелось воювати поблизу Донецького аеропорту. Та в сам аеропорт він так і не потрапив, хоч і дуже хотів.

– Дуже шкодую, що не побував в аеропорту, я прагнув там повоювати. Хоча, чесно зізнаюсь, і в Пісках було гаряче. Жорсткі бої були практично кожного дня. Небезпека була там на кожному кроці, кожен день міг стати останнім. Там я побачив справжній жах, хоча і на Савур-Могилі було чимало страшних моментів. Я не перетворився на робота за час війни, хоча страх став зовсім іншим. Це не той панічний страх, як було одразу. До війни я встиг звикнути, як би дивно це не звучало.

На мирній землі на хлопця завжди чекають мати, батько, сестра, бабуся. Завжди зустрічають зі сльозами радості, що повернувся живим. Але перебувати- ме тут він буде зовсім не довго. Через кілька днів знову вирушає на фронт, туди, де на нього чекають хлопці, вони встигли стати другою сім’єю.

– Поки війна не закінчилась, я не можу відчувати себе звичайним громадянином країни. Мені важко ходити спокійними вулицями мирних міст, коли на фронті гинуть хлопці.

“Здавалося, що час зупинився”

Олександр Осаволюк із позивним “Тихий” прийшов отримувати медаль “За оборону Донецького аеропорту” у цивільній одежі. Військовий одяг сховав у шафу. Чоловік каже, що про пережите намагається забути, але війна щоночі нагадує про себе.

– Мені не раз доводилось бачити ворога в обличчя. Можу сказати, що озброєні ці люди були дуже добре. Найважчим моментом війни була оборона терміналу аеропорту. Важко було і фізично, і психологічно. Ми тижнями були на морозі без їжі, води, постійно в бронежилетах… Зараз вже трохи важко і навіть дивно про це говорити. Час минув. Здається, що все було не настільки вже й важким і страшним, як ми це пам’ятаємо. Я був 24 доби без ротацій, виходив з останньою. В останні дні. Це було справжнє пекло.

Позивний “Тихий” чоловіку дали друзі. Він припускає, що через мовчазний характер. Та, розмовляючи про війну, про останні дні аеропорту, йому важливо, аби вислухали, зрозуміли…

– Ми не розуміли, що насправді відбувається. Були різні провокації зі сторони ворога, підриви. Нам здавалося, що час зупинився і все зрівнялося. І день, і ніч були однаковими. Воювати, на щастя, було чим. Патронів вистачало на той час. Коли потрапив в аеропорт, то те, що насправді там відбувалося, не міг уявити навіть у найстрашніших снах. Це зовсім інша планета, це не можна передати словами і навіть усвідомити, там навіть запах інший. Стояли всі разом, пліч-о-пліч, і це нам давало сили, ми розуміли, що ми маємо це робити.

Чи лікує час? На це запитання “кіборг” відповісти не може. Каже, що в його випадку, мабуть, ні. Він би й радий забути усі пережиті жахи, та не може.

– Незрозумілий стан. З усіх сил намагаєшся забути певні моменти життя, але постійно пам’ятаєш і кожної ночі повертаєшся туди. Кожної ночі бачу війну у снах. Після війни у нас, мабуть, у кожного своя історія. Намагаємося допомагати один одному, хто як може.

У вічі тим, хто поховав своїх рідних, “кіборгам” дивитись боляче. Адже вони тут – живі, отримують нагороди, а чимало бійців вже не повернути.

– Намагаємось з усіх сил підтримувати родини загиблих. Домовимось, як тільки будемо отримувати якісь премії, одразу віддаватимемо їх сім’ям загиблим. На жаль, поки що підтримка є більше моральною. Сьогодні я не маю можливості значно підтримувати їх матеріально.

Олександр Осаволюк зовсім не шкодує, що пішов воювати. Навпаки, він без роздумів відправився б на війну ще раз.

– Не хочеться, аби воювати йшли зовсім молоді хлопці. У них в житті все тільки починається, та й досвіду для війни мало…

“Нам вдалося розвінчати міф про непереможність російської армії”

До війни Ігор Гофман був приватним підприємцем. Проте після Іловайського котла не зміг сидіти вдома і пішов добровольцем не фронт. Служив у 93-й бригаді кулеметником. Перебував у старому та новому терміналах аеропорту, вищі управління. У ДАП знаходився з травня 2014 року по кінець січня 2015 року.

– Ми воювали за людей, за нормальне майбутнє наших діток, жінок, країни. Хлопці гинули, аби в українців було гідне життя, аби в решту українських міст не прийшли російські негідники і не почали встановлювати свої порядки. Мені приємно отримати нагороду від людей, які самі там воювали.

У річницю страшної дати “кіборг” отримав не лише свою нагороду, а й нагороди загиблих побратимів, один із яких загинув тиждень тому.

– На старому терміналі аеропорту хлопці декілька днів сиділи без води і їжі, вони вимушені були зливати воду із труб і каналізації. Мої загиблі товариші йшли в аеропорт на допомогу в той момент, коли вже було зрозуміло, що це смерть. Бетон руйнувався. У мене також після тих боїв багато контузій. Будь-який боєць, який туди зайшов, заслуговує на повагу. Нам дали дві машини, вони були поламані. Ми навіть жартували, що одна із них їде, а інша стріляє. Все це ми ремонтували самостійно. Думаю, нам вдалося розвінчати міф про непереможність російської армії.

“Кіборг” впевнений, що бої на Донецькому летовищі повинні увійти в історію здобуття української незалежності.

– Це були надскладні умови, в яких практично неможливо вижити. Хочеться, аби військове командування зробило грамотні висновки з цього етапу війни. Коли людина віддає життя, виконуючи наказ у найгарячішій точці боїв, коли вона зголошується добровільно в останні дні життя аеропорту і сідає на броню, знаючи, що це квиток в один кінець. Коли вона гине, виконуючи бойовий наказ, а потім на її могилі бачиш орден за мужність якогось там ступеня. Це соромно! Боєць вже не може нічого дати цій країні, не може стати ще мужнішим. Він вже віддав Батьківщині все, що в нього було. Звичайно, на війні є загиблі з необережності. Та бійців, які під час інтенсивної атаки пішли виконувати наказ у гущу боїв, потрібно нагороджувати найвищими державними нагородами. Мужність не має ступеня, хоча зрозуміти це, на жаль, можуть не всі.

Спілкуючись з “кіборгом”, розумієш, що саме такі бійці стають частиною української історії, на їх прикладі виховуватимуться патріоти прийдешних поколінь.

– Крим і Донбас – це Україна. Я не покину фронт до тих пір, поки звідти не піде останній москаль. Спільного з цими людьми може бути лиш траєкторія польоту снаряда.

Анастасія Олехнович. “Крила України”.
Фото автора, Романа Ковальського та з архівів співрозмовників.

ВШАНУВАННЯ

"Зеніт"... Пам'ятаємо

22 січня 2016 року у військових частинах повітряного командування "Центр" відбулись заходи з відзначення річниці одного із найважчих боїв, у якому брали участь військовослужбовці зведеного загону Повітряних Сил Збройних Сил України під час охорони позиції "Зеніт" поблизу Донецького аеропорту.

Хвилиною мовчання вшанували пам'ять всіх загиблих військовослужбовців, які віддали своє життя в ім'я миру та свободи, а також звитягу мужність та героїзм особового складу зведеного підрозділу.

В бригаді тактичної авіації на Алеї пам'яті загиблих військовослужбовців керівники Василькова та Васильківського району висловили слова вдячності та поклали живі квіти.

В цей день, в селі Морозівка Баришівського району на Київщині, відбулась панахида за упокій душі бійця зведеного загону Повітряних Сил Збройних Сил України, солдата Дениса Поповича, який загинув цього дня рік тому, захищаючи Батьківщину.

Вшанувати пам'ять полеглого воїна в його рідне село прибули військовослужбовці бригади тактичної авіації Повітряного командування "Центр", в якій проходив службу призваний за мобілізацією солдат Денис Попович, представники Баришівської районної державної адміністрації та районної ради, голова Морозівської сільської ради, вчителі та учнівська молодь місцевої школи, у якій навчався Денис, друзі, бойові побратими та місцеві жителі.

На честь Дениса Поповича, за рішенням Морозівської сільської ради та громади, перейменовано вулицю, та відкрито меморіальну дошку в його рідній школі.

Волонтери міста Василькова передали барельєф "Ікона пам'яті" – роботу італійського скульптора Олени Карамушки родині загиблого воїна на знак шани та поваги до захисників української землі.

Любов Киналь. м.Васильків. Фото автора.

ВИСТАВКА

Це його Україна!

Уже не вперше вінницький окремий полк зв'язку Дмитра Задворнова стає у гарнізоні осередком культури та духовного збагачення військовослужбовців Повітряних Сил. Тут часто організовують тематичні культурні заходи, які вражають оригінальним підходом і не мають усталених штампів.

Цього разу у переддень Дня Соборності України до зв'язківців завітав відомий подільський художник Ігор Зозуля. І не з порожніми руками, а з новими роботами. Над назвою персональної виставки митець довго не думав, назвав як є – "Це моя Україна".

У виставці представлені 18 робіт художника, які розповідають про гарячі миттєвості становлення української держави від Помаранчевої революції 2004 року до Євромайдану та Антитерористичної операції, яка сьогодні триває на сході країни.

Ігор Зозуля є активним учасником двох українських революцій і більшість своїх полотен створював саме на Майдані Незалежності в Києві. Власне тому картини автора такі реалістичні…

– Картини Ігоря Зозулі яскраво ілюструють хвилюючі для українців події останнього десятиліття і, на переконання усіх відвідувачів виставки, художнику вдалось яскравими сюжетами відтворити та передати атмосферу тих подій, – розповідає координатор заходу начальник клубу частини старший прапорщик Віталій Кирницький.

Свої роботи Ігор Зозуля вже виставляв у Художньому музеї, галереях Києва та Вінниці. Військовослужбовці частини матимуть змогу познайомитись із творчістю художника Ігоря Зозулі впродовж січня та лютого.

– Передусім це моя спроба не лише розповісти про ті події, а намагання продемонструвати, до яких страшних наслідків може призвести байдужість, бездумний вибір політиків, – каже художник. – Хочу донести це до людей, щоб подібного не допустити у майбутньому. Думаю, що мої роботи близькі військовій аудиторії, бо переважно герої картин – прості українці-патріоти, які після Майдану масово вдягли військові однострої та вирушили на схід зі зброєю в руках боронити свою землю від загарбників, – резюмував Ігор Зозуля.

Юрій Ігнат. "Крила України". Фото автора.

УРОЧИСТОСТІ

"…Ми діти твої, Україно!"

Низку урочистих заходів на честь Дня Соборності України, організованих командуванням частин Полтавського гарнізону за активного сприяння органів обласного державного керівництва та місцевого самоврядування, особливим забарвленням наповнило вшанування військовослужбовців Збройних Сил України, які у сувору годину випробувань стали на захист соборності та незалежності держави під час нинішньої неоголошеної російською імперією війни. Серед тисяч славетних імен, що вписані золотими літерами у літопис Української державності у різні часи та епохи, по праву у числі перших сьогодні ми читаємо імена тих, хто прийняв на себе підступний удар східного сусіда і, зупинивши російську агресію, боронить мир країни, не шкодуючи сил та власного життя. Саме тому і віддячує їм народ шаною та любов'ю, самовідданою працею та посильною допомогою.

Величезна актова зала Полтавського обласного краєзнавчого музею давно вже не бачила такої великої кількості гостей. Причиною такого аншлагу стало вшанування бійців 16-го окремого мотопіхотного батальйону, який з перших днів військового протистояння виконує бойові завдання на сході України. Одеська, Харківська, Луганська, Донецька області стали для вояків підрозділу етапами становлення та змужніння, зміцнення бойової майстерності та військового братерства. За особисту мужність та героїзм більше сорока військовослужбовців батальйону нагороджені орденами та медалями, відзнаками органів державної влади. І черговою нагородою для воїнів стала така бажана зустріч із земляками.

Щирі слова подяки лунали від представників громадських організацій, волонтерів, митців та учнівської молоді. І у кожному з особливим почуттям висловлювалось побажання не тільки перемогти, а й повернутись живим до своїх сімей, друзів, коханих.

У свою чергу командир підрозділу підполковник В'ячеслав Громадський подякував землякам за теплий прийом та постійну турботу про бійців батальйону та запевнив, що підрозділ і надалі буде гідно нести ім'я "Полтава" на своєму прапорі, і не складе зброю до повної перемоги над агресором. А як подарунок полтавцям від імені військовослужбовців офіцер презентував фотовиставку робіт командира роти капітана Віктора Лебедєва " На лінії вогню", на якій знайшли відображення події різних етапів життєдіяльності батальйону та його бойового шляху: від заснування по теперішній час. Виставка була тепло прийнята оплесками та схвальними відгуками гостями заходу.

Продовженням урочистих заходів на честь Дня Соборності України стало нагородження воїнів-учасників АТО державними відзнаками у приміщенні обласного театру імені М.В.Гоголя. Більше шістдесяти полтавців стали учасниками та героями цього незабутнього дійства. Під бурхливі оплески залу, який вітав героїв стоячи, кожен захисник України отримав у цей день не тільки високу нагороду, а й частку серця тих, хто зобов'язаний їм миром та спокоєм.

Володимир Лазарєв. м.Полтава. Фото автора.

ЮВІЛЕЇ

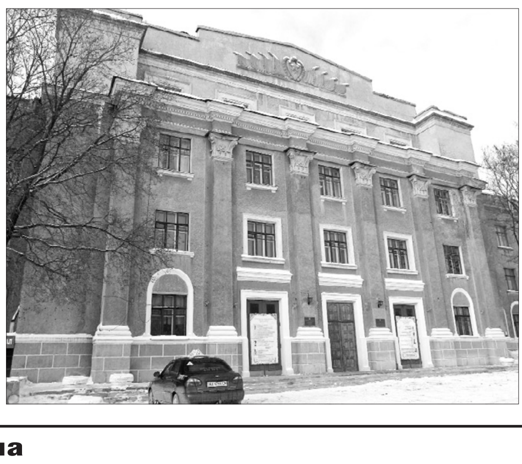
Харківському гарнізонному будинку офіцерів – 65!

На Харківщині творчий колектив 9-го гарнізонного Будинку офіцерів відзначив 65-ту річницю з дня заснування.

За свою довгу біографію осередок культури одного з найбільших військових гарнізонів держави неодноразово заохочувався за успішну організацію культурно-виховної і просвітницької роботи з військовослужбовцями та членами їхніх сімей.

Сьогодні у Харкові 9-й гарнізонний Будинок офіцерів є основним місцем, де проводяться загальногарнізонні урочистості, концерти, конференції та наради керівного складу частин. Також тут відбуваються й інші масштабні заходи в інтересах обласного центру за участю до 1200 осіб одночасно.

– У наших стінах успішно функціонує 10 гуртків художнього, естетичного та фізичного розвитку, які відвідують понад 320 дітей військовослужбовців. Також ми постійно організовуємо різного роду концертні та розважальні заходи для захисників Вітчизни. Таким чином, наш невеликий колектив робить усе можливе, аби українські воїни та їхні рідні змогли добре відпочити та духовно збагатитися, – зауважив начальник ГБО, соліст гурту "Екіпаж" майор Олександр Дзига.

З нагоди ювілейної дати рішенням керівництва Харківського гарнізону та самої військової установи низку її ветеранів і нинішніх працівників заохочено грамотами та цінними подарунками.

Дмитро Горбунов. м. Харків.

Нещодавно офіцери групи цивільно-військового співробітництва оперативно-тактичного угруповання “Донецьк” супроводили гуманітарний вантаж у вигляді продуктових пайків від благодійного фонду “Музична місія Києва” для жителів населених пунктів Зайцеве та Майорськ Донецької області. Продовольчі пайки, надані столичними волонтерами з християнської організації “Музична місія Києва”, отримали 200 мешканців Зайцевого та Майорська, які знаходяться у безпосередній близькості до лінії розмежування сторін та ось уже майже два роки перебувають у скрутному становищі.

СІМІС

Продпайки та газети для селян

– Як і завжди, допомогу отримали найнужденніші – багатодітні та малозабезпечені сім’ї, одинокі люди похилого віку тощо, – розповів офіцер групи цивільно-військового співробітництва капітан Валерій Дубина. – До складу кожного пайку увійшли чотири види круп, цукор, макарони, олія, рибні консерви, зелений горошок, згущене молоко та сосиски. Це – досить непоганий продовольчий набір на цілу сім’ю, тож мешканці цих населених пунктів залишилися задоволеними.

Окрім продуктів сіміки доставили до зазначених населених пунктів газети. Справа в тому, що ось уже багато місяців селища у так званій сірій зоні перебувають у такій собі інформаційній блокаді – як і продовольство, пресу сюди не доставляють ні з території, підконтрольної України, ні з боку тимчасово окупованих районів Донецької області. Тож представники групи цивільно-військового співробітництва днями уклали усну угоду з керівництвом тижневика “Вперед”, що видається в Артемівську, і відтепер щочетверга отримують газети для мешканців населених пунктів, до яких вони доставляють гуманітарні вантажі. У такий спосіб сіміки вгамовують як звичайний, та і інформаційний голод людей, які проживають неподалік від передової.

Минуло кілька днів, і ця група цивільно-військового співробітництва на чолі з підполковником Олександром Клюєвим налагодила співпрацю з благодійною організацією “Пліч-о-пліч”. Разом із представниками цієї організації сіміки доставили 9 тонн продуктів на цей раз уже до селища міського типу Миронівське. Тут продуктові набори, що складалися також із круп, макаронів, цукру, солі, олії, а також м’ясних та рибних консервів, були роздані 615 сім’ям. Знову ж таки, в першу чергу продуктами харчування були забезпечені малозабезпечені та багатодітні сім’ї, люди похилого віку, а також вимушено переміщені особи.

Як зазначає начальник групи, співпраця із благодійниками продовжуватиметься і в подальшому. Зокрема, найближчим часом планується підтримка населення інших населених пунктів так званої сірої зони – Світлодарська, Луганського, Майорська та Зайцевого.

Олексій Тригуб. “Крила України”.

ІСТОРІЯ

Пам’ятний бій під селом Пам’ятне

Широкому загалу той вікопомний бій українського патріотичного юнацтва проти багатотисячного й добре озброєного більшовицького угруповання на підступах до Києва відомий, як бій під Крутами. Хоча відбувалися ті криваві події майже сторічної давності між залізничною станцією Крути й однойменним селищем та селом Пам’ятне. Той нерівний бій став насправді пам’ятним: по-перше, він підтвердив прагнення українців до здобуття Батьківщиною незалежності й соборності, а, по-друге, своєю жертовною смертю українські юнаки відтермінували захоплення української столиці більшовиками й дали час на укладання Брест-Литовського мирного договору, що, хоча й ненадовго, але врятував молоду українську державу.

Події січня далекого 1918 року були дуже подібними до того, що відбулося в Україні у 2014 році й, власне, продовжується у наші дні. Так само, як і майже століття тому, кращі сини й доньки України виходили на майдан у Києві та на провінційні майдани у глибинці, мітингуючи за створення незалежної й соборної Української Держави, їхні нащадки взимку 2013-2014 років вийшли на майдан, вимагаючи повернення України на шлях євроінтеграції. Так само, як 98 років тому необстріляні юнкери, студенти й гімназисти йшли у свій останній бій проти московської навали під Крути, багато років по тому активісти Євромайдану ставали добровольцями й ішли, після нетривалої підготовки, боронити українську землю від, знову ж таки, російської навали, до зони АТО. І тоді, і в наші дні ставало очевидним те, що Україну є кому захищати. Але водночас ставала зрозумілою проста істина: без власного війська не може бути державності. Під час української революції початку ХХ століття національне військо в Україні тільки зароджувалося, формуючись з числа українців, які служили у царській армії, а на початку гібридної війни Росії проти України у наш час армія та флот України були обезкровлені багаторічними скороченням і недофінансуванням. Історія, як відомо, рухається спіраллю, і події двох українських революцій і двох війн виявилися дуже подібними…

Вікопомний бій під Крутами відбувся 29 (за іншими даними – 30) січня 1918 року на залізничній станції Крути під селищем Крути та поблизу села Пам’ятне, що у 130 кілометрах на північний схід від Києва. Протягом п’яти годин чотири сотні українських юнаків стримували вдесятеро переважаючого противника – чотиритисячний загін червоногвардійців під проводом есера Михайла Муравйова. Протистояли ворогові близько трьохсот юнкерів та ста старшокласників і студентів, які входили до складу національного добровільного військово-міліційного формування “Вільне козацтво”.

А розвивалися події тієї буремної революційної зими наступним чином. Після проголошення напередодні нового, 1918 року у Харкові України як радянської республіки, та встановлення радянської влади, крім Харківської, ще й у Полтавській та Катеринославській губерніях, стало зрозумілим, що

війни з більшовиками не уникнути. Ну, а після проголошення Четвертим універсалом Центральної Ради незалежності України 22 січня 1918 року ця війна стала вже не перспективою, а реальністю. На Київ рушили 20-тисячна армія Антонова-Овсєєнка та майже 6-тисячний загін есера Муравйова, який настільки “прославився” своїми жорстокістю та авантюризмом, що невдовзі був страчений своїми ж. Зрештою, забігаючи наперед, можна сказати, що така ж доля спіткала й інших гнобителів української державності, що, зрештою, в тогочасній більшовицькій Росії було нормою: страчені були майже усі воєначальники, війська яких брали участь у придушенні української революції – і Антонов-Овсєєнко, і Берзін, і Муравйов, і багато інших.

Муравйовці наступали на Київ з північного сходу. Загін складався переважно з матросів Балтійського флоту та червоногвардійців із Петрограда та Москви. Маючи на озброєнні крім стрілецької зброї та кулеметів ще й артилерію, Муравйов ішов на українську столицю двома групами: пішим ходом у напрямку Курськ – Бахмач – Київ та залізницею з Харкова через Полтаву.

На той час із майже 300 тисяч прихильних до Центральної Ради УНР військ залишилося не більше 15 тисяч – змучені тривалою війною та зневірені у всьому солдати поверталися до рідних обійсть – закопували, як тоді було прийнято казати, багнети у землю. І коли стало відомо про наступ на Київ загону Муравйова, реально протистояти навалі було нікому. Крім патріотично налаштованої молоді – зовсім як майже століття по тому під час Революції Гідності… Хоча, звичайно, нам, сучасникам, простіше, адже, нехай і майже знищена, армія в Україні 2014 року все ж була, і – не найслабша.

У загону юнкерів і студентів, яким командував Аверкій Гончаренко, була можливість зустріти противника ще у Бахмачі, так би мовити, на далеких підступах до столиці. Але, знаючи про те, що там знаходилося близько двох тисяч по-більшовицькому налаштованих робітників, було прийнято рішення відступити до залізничної станції Крути й зайняти оборону між Крутами й Пам’ятним.

Зайнявши оборону, зранку 29 січня українці гідно зустріли ворога. На початку бою юним стрільцям допомагали ще й бронепоїзд та гармата на залізничній платформі, але згодом до піхоти противника приєдналися артилерійська батарея та також бронепоїзд, що знову зробило сили нерівними.

Коли у українських юнаків уже закінчувалися набої, а ворог почав обходити їхні позиції з лівого флангу, створюючи небезпеку оточення, більшість із них відступили на потязі, який під парами чекав на оборонців. Є інформація, що неподалік, на станції Бобрик, знаходився численний загін Симона Петлюри. Втім, він не встиг вирушити на допомогу під Крути, адже з’явилася інформація про повстання на заводі “Арсенал”, і Петлюра вирішив, що це становить більшу небезпеку й повернувся до столиці.

Евакуювалася більшість, але – не всі. Розвідувальний взвод (чота), що перебував окремо від решти підрозділів, у сутінках втратив орієнтування й вийшов прямо на станцію Крути, що була вже зайнята червоногвардійцями. Розлючений значними втратами зі свого боку (близько 300 загиблих червоногвардійців), командир одного з підрозділів на ім’я Єгор Попов наказав стратити юнаків. 27 юних патріотів зазнали знущань, після чого були розстріляні. Але перед смертю чота приречених заспівала “Ще не вмерла Україна”, і історія донесла до нас ім’я першого юнака, який затягнув гімн. Ним був 17-річний семикласник Григорій Піпський зі Старосамбірщини…

Після розстрілу місцевим мешканцям заборонили ховати тіла страчених, і лише у березні, коли зійшов сніг, тіла юних патріотів були поховані за християнськими звичаями. Згодом відбулося перепоховання героїв на Аскольдовій могилі у Києві, під час якого Михайло Грушевський назвав загиблих у нерівній боротьбі юнаків героями, а поет Павло Тичина присвятив героїчному вчинкові вірш “Пам’яті тридцяти”.

Сили були нерівними, і українські патріоти поклали свої голови на вівтар свободи й незалежності України. Проте вони виграли для уряду УНР додаткові 4 дні, завдавши значних втрат більшовикам. З одного боку, це дало змогу українській делегації взяти участь в укладанні Брест-Литовського мирного договору, невигідного для Москви, але вигідного для Києва, а з іншого – вся Україна дізналася про безсмертний подвиг чотирьохсот. Подвиг в ім’я України та її незалежності!

Олексій Тригуб. “Крила України”.

ПЕРЕОЗБРОЄННЯ

Німеччина закупить партію важких вертольотів

Німеччина рухається шляхом заміни застарілих важких транспортних вертольотів Sikorsky CH-53 своїх ВПС.

Відзначається, що Берлін прагне придбати вертольоти, що вже знаходяться в серійному виробництві, а не на стадії проектування. Повідомляється, що в даний час на ринку є тільки два типи доступних машин такого класу – Boeing CH-47F Chinook (перший політ 2001 р.) і Sikorsky CH-53K King Stallion (перший політ 27 жовтня 2015 року).

Щодо конвертоплана Bell Boeing V-22 Osprey, то ця машина не має достатньої вантажопідйомності, вважають німецькі експерти.

Поставки нових вертольотів плануються в 2022 році, що означає – контракт повинен бути підписаний у 2018 році. Також немає відомостей про кількість вертольотів, яких купить Німеччина. Сьогодні ВПС Німеччини у своєму арсеналі мають 81 вертоліт моделей CH-53G/GA/GS.

Наголошується, що хоч компанія Airbus Helicopters виготовила наявні CH-53 на своєму об'єкті у Німеччині, в новому контракті її роль може обмежитися тільки технічним обслуговуванням. Кількість складених вертольотів може бути дуже невеликою, тому немає сенсу організовувати нову складальну лінію в Німеччині, говорить представник компанії.

КОНТРАКТИ

Кувейт озброюється на $10 млрд

Як повідомляє французький бюлетень "TTU", парламент Кувейту 16 січня 2016 схвалив проект законопроекту, пов'язаного із переозброєнням країни. Так у самий розпал кризи і падіння цін на нафту, Кувейт планує виділити $10 млрд на закупівлю нових озброєнь.

Хоча підтримка війні в Ємені використовується насамперед, щоб провести законопроект, одним із завдань є і підготовка до великомасштабної війни проти "Ісламської держави".

У 2015 році Кувейт вже підписав великі військові контракти та угоди: угода з італійською групою Finmeccanica про закупівлю 28 винищувачів Eurofighter Typhoon на суму 7,5 млрд євро, і пакет контрактів із Францією на суму 2,5 млрд євро (на придбання 24 вертольотів Airbus Helicopters H225M Caracal і легкої бронетехніки, а також на модернізацію бронетехніки і на ремонт бойових катерів.

ЧЕРГОВА КАТАСТРОФА

Російські військові втратили МіГ-31 за $35 млн

Неподалік російського міста Канськ, що в Красноярському краї, при виконанні планового навчально-тренувального польоту розбився винищувач МіГ-31. За попередніми даними, політ літака МіГ-31 виконувався без боєкомплекту, а причиною його падіння найімовірніше стала відмова техніки.

Як повідомили в міноборони Росії, винищувач об'єднання ВПС і ППО Центрального військового округу під час відпрацювання навчально-тренувального завдання втратив управління і впав в лісистій місцевості, в 40 кілометрах на північний захід від міста Канська. Екіпаж літака катапультувався і після приземлення вийшов на зв'язок. Для розслідування причин падіння літака на місце катастрофи вилетіла спеціальна комісія міноборони РФ, до складу якої увійшли фахівці служби безпеки польотів авіації збройних сил РФ і головного командування ВКС Росії.

Авіаподії з літаком МіГ-31 останніх років:

14 грудня 2013 року в Приморському краї в 26 кілометрах від авіабази Центральна Кутова під Владивостоком зазнав аварію МіГ-31ДЗ. Екіпаж у складі двох чоловік встиг катапультуватися.

4 вересня 2014 року під Армавіром під час навчально-тренувального польоту МіГ-31БМ з 712-го гв. ВАП трапився невипуск стійки шасі. Обидва пілоти катапультувалися.

30 жовтня 2015 року у Камчатському краї під час навчально-тренувального польоту після вильоту з аеродрому Ключі на аеродром базування у складних метеоумовах зник МіГ-31. Літак розбився, обидва пілоти катапультувалися.

МіГ-31 – двомісний надзвуковий всепогодний винищувач-перехоплювач дальнього радіусу дії. Розроблений в ОКБ-155 (нині ВАТ "РСК "МіГ") в 1970-х роках. Перший радянський бойовий літак четвертого покоління.

Спочатку призначався для перехоплення крилатих ракет у всьому діапазоні висот і швидкостей, а також супутників на малій висоті. Полки МіГ-31 багато років мали статус спеціального призначення (СПП) у складі ППО.

Серійно літак випускався на нижегородському авіазаводі "Сокіл". Всього в період з 1979 по 1994 рік було випущено 533 літаки різних модифікацій. Контракт на модернізацію до 2019 року близько 60 літаків МіГ-31 був укладений з міноборони РФ в 2011 році.

Вартість одного МіГ-31 складає $35 млн.

ВІЙНА В СИРІЇ

Бойовики ІД захопили ЗРК "Куб"?

За даними деяких ЗМІ, бойовикам терористичного угруповання "Ісламська держава" вдалося захопити комплекс протиповітряної оборони 2К12 "Куб" поблизу населеного пункту Дайрі-ез-Заур на північному сході Сирії. Стало відомо, що бойовикам дістались мобільні пускові установки, зенітні ракети і комплекси обслуговування зі складу системи протиповітряної оборони 2К12.

Нагадаємо, "Куб" (індекс ГРАУ – 2К12, за класифікацією НАТО – SA-6 Gainful) – радянський зенітний ракетний комплекс. Розроблений в ОКБ-15 ГКАТ. Він включає в себе одну самохідну установку розвідки і наведення (СУРН 1С91), кабіну прийому цілевказівки (КПЦ 9С417) і 4 самохідні пускові установки (СПУ 2П25). На кожній пусковій установці розміщено по 3 зенітні керовані ракети (ЗУР) 3М9. Самохідна установка розвідки і наведення і самохідні пускові установки змонтовані на гусеничних шасі типу ГМ, виробництва ОКБ-40 (пізніше ММЗ, зараз "Метровагонмаш"), кабіна прийому цілевказівки змонтована на шасі автомобіля ЗіЛ-131. Комплекси типу 2К12Е "Квадрат" – експортного позначення комплексу 2К12 "Куб", знаходяться на озброєнні сирійської армії.

Втім, на переконання деяких військових аналітиків, дана інформація потрапила до ЗМІ невипадково і чимось нагадує сценарій нібито "віджимання" військової техніки у ЗС України російськими терористичними військами на Донбасі. У таких спосіб зацікавлена у збереженні режиму сирійського диктатора Асада сторона намагається виправдати потраплляння до бойовиків ІД засобів ППО, які незабаром можуть бути використаними для боротьби із літаками антитерористичної коаліції країн Заходу.

ВІДГОМІН АНЕКСІЇ

Росіяни хочуть привласнити український корабель

Корабель управління ВМС України "Славутич", захоплений навесні 2014 року російськими окупантами в Криму, готують до включення до складу Чорноморського флоту РФ. Судно має поповнити лави 30-ї дивізії надводних кораблів.

"Славутич" будувався як великий розвідувальний корабель. Спущений на воду у 1992 році, він був одним з найсучасніших кораблів ВМС ЗС України.

Відповідно до Конвенції Організації Об'єднаних Націй з морського права, "Славутич" є судном, захопленим піратами. Тому це ще один привід ввести додаткові санкції проти Росії, пояснює волонтер Антон Павлушко.

– Росіяни вирішили вкрасти в України військовий корабель. Ось уже другий рік у Криму стоять захоплені в України судна. Їх спочатку збиралися віддати, потім передумали, а тепер їх збираються включити до складу ВМФ РФ. Буде ще один привід для санкцій", – зазначив він.

Сторінку підготував Андрій Яцик.

ЗУСТРІЧ

Робоча група з питань співробітництва Україна – ЄС

21-22 січня 2016 року відбувся візит в Україну представників Європейської Комісії на чолі з Аугусто Гонсалесом, радником генерального директора генерального директорату Європейської комісії "Внутрішній ринок, промисловість, підприємництво і малі та середні підприємства".

Метою зустрічі було проведення чергового засідання робочої групи з питань співробітництва Україна – ЄС в галузі космосу, спрямованого на посилення співпраці та встановлення регулярного діалогу з питань освоєння космічного простору, обмін інформацією з питань дистанційного зондування Землі, навігації, інноваційних проектів, а також спільне використання передових космічних технологій.

Керівник робочої групи від української сторони, заступник Голови ДКА Володимир Міхєєв зазначив, що відновлення діалогу Україна – ЄС з питань космосу (остання зустріч робочої групи відбулася в 2011 році) дозволить систематично і в конструктивному руслі обмінюватися корисною інформацією і вивчати досвід ЄС з актуальних питань для впровадження космічних технологій у різні сфери економіки, а також дозволить обговорити практичні питання співробітництва між Україною та ЄС.

Європейська сторона підтвердила свою тверду позицію щодо підтримки незалежності, територіальної цілісності України і підкреслила готовність зміцнювати співробітництво в космічній сфері.

Учасники засідання розглянули питання участі України в таких глобальних проектах ЄС як супутникова навігаційна система "EGNOS-Galileo", програми з дистанційного зондування Землі "Copernicus", а також з досліджень та інновацій "Horizon 2020".

За результатами зустрічі сторони підтвердили наміри щодо інтенсифікації співробітництва в космічній галузі та проведення засідань на регулярній основі, що дозволить консолідувати зусилля партнерів у космічній галузі, а також стати "дієвим інструментом" для України та ЄС.

ПЛАНИ

Запуск корабля Dragon перенесено

Запуск першого після аварії американського вантажного космічного корабля Dragon до Міжнародної космічної станції (МКС) відкладений ще на півтора місяці у зв'язку з необхідністю проведення додаткових перевірок.

Пуск із позначенням CRS-8 спочатку планувався на вересень 2015 року, проте був відкладений через аварію при запуску попереднього корабля в червні того ж року. Згодом повідомлялося, що старт корабля планувалося провести 8 січня 2016 року, а потім йшлося про відстрочення старту до 8 лютого. Нова дата запуску – не раніше 20 березня.

ПРОБЛЕМА

Вчені напророкували війну на Землі через сміття в космосі

Накопичене навколо Землі космічне сміття може спровокувати серйозну політичну кризу або навіть збройний конфлікт на планеті.

На думку дослідників, люди захаращують космос уламками і незабаром вони будуть становити загрозу для космічних апаратів. При цьому буде досить проблематично з'ясувати, чи були супутники пошкоджені уламками космічних апаратів, або навмисно виведені з ладу однією з країн.

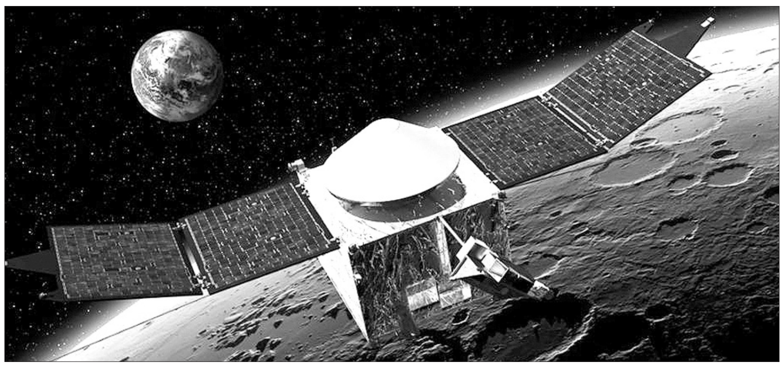
Згідно з інформацією, наданою НАСА і Роскосмосом, на орбіті Землі знаходяться більше 23 тисяч фрагментів космічних апаратів розміром більше десяти сантиметрів. При цьому всього в ближньому космосі більше трильйона уламків різних розмірів. Знаходяться вони на висоті від 160 до 745 кілометрів над поверхнею планети.

Саме там працюють більшість військових супутників різних країн. В останні 20 років, за інформацією вчених, раптово було втрачено зв'язок з десятком військових супутників. Передбачуваною причиною цього може бути зіткнення з космічним сміттям. Вчені відзначають, що він становить небезпеку не тільки для супутників, а й для Міжнародної космічної станції.

МЗС ІНДІЇ:

Франція візьме участь у наступній індійській місії на Марс

Франція стане партнером Індії в наступній індійській місії на Марс, повідомив на брифінгу за підсумками переговорів президента Франції Франсуа Олланда і прем'єр-міністра Індії Нарендри Моді заступник міністра закордонних справ Індії Субраманіам Джайшанкар.

– Французька сторона братиме участь в нашій наступній місії на Марс, – сказав міністр, зазначивши, що всього в космічній сфері було підписано три угоди.

Згідно з другою угодою, індійський супутник Oceansat-3 візьме на борт французький Argos-4. Третій документ стосується майбутньої спільної місії з інфрачервоного дослідження Землі.

Партнером у космічній сфері Індійської організації космічних досліджень (ISRO) стане Національний центр космічних досліджень Франції (CNES).

ВИПРОБУВАННЯ

У США вперше успішно запустили використану багаторазову ракету

Компанія Blue Origin американського підприємця Джеффа Безоса вперше успішно запустила і повернула на землю раніше використану багаторазову ракету New Shepard та однойменну капсулу, призначені для суборбітальних польотів.

Випробування пройшли 22 січня 2016 року на полігоні в Техасі. Капсула New Shepard і однойменна ракета вертикально злетіли і досягли висоти 101,7 кілометра. Раніше, 23 листопада 2015 року, ракета New Shepard і однойменний корабель досягли висоти 100,5 кілометра. Таким чином компанія Blue Origin стала першою, що успішно запустила використану багаторазову ракету.

Багаторазова система New Shepard компанії Blue Origin призначена для транспортування на висоту більше ста кілометрів шести осіб. Корабель з екіпажем з трьох осіб зможе брати на борт кілька пасажирів або корисний вантаж. Випробування для New Shepard стали третіми за її історію. Перше тестування ракети і капсули відбулося в квітні 2015 року.

Крім Blue Origin існують декілька приватних компаній, які займаються створенням апаратів для суборбітальних польотів. Серед них – фірми Virgin Galactic і Xcor, які розробляють, на відміну від підприємства Безоса, реактивні суборбітальні літаки.

Раніше перший ступінь ракети Falcon 9, що стартувала 22 грудня 2015 року з космодрому на мисі Канаверал з апаратами компанії Orbcomm, здійснила м'яку посадку в десяти кілометрах від місця пуску. У той самий день Ілон Маск, який є головою компанії-виробника ракети SpaceX, заявив про гарний стан ступеня, що приземлився.

Blue Origin – одна з декількох приватних компаній, що заявили про намір запустити регулярні туристичні польоти в космос. Спільно з консорціумом United Launch Alliance, створеного компаніями Boeing і Lockheed Martin, вона також розробляє новий американський двигун, який повинен прийти на зміну російському РД-180, що встановлюється в даний час на першому ступені ракети Atlas V.

Сторінку підготував Віктор Гедз.

ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ

1 – 7 лютого

1 лютого 1956 р. *відбувся перший політ британського головного серійного бомбардувальника Handley Page Victor B.Mk.1.*

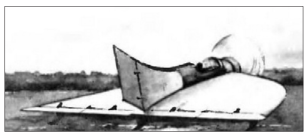
1 лютого 1966 р. *у СРСР аеростат об'ємом 100.000 куб.м підняв на висоту 20.500 м телескоп із дистанційним управлінням.*

1 лютого 1971 р. *в авіакатастрофі на літаку Ту-16ЛЛ загинув екіпаж Героя Радянського Союзу, заслуженого льотчика-випробувача СРСР Амет-Хан Султана.*

2 лютого 1931 р. *перший політ здійснив транспортний літак Late-35, розроблений французькою фірмою Societe Industrielle d'Aviation Latecoere.*

2 лютого 1956 р. *у СРСР відбулися перші випробування ракети Р-5М з ядерною боєголовкою.*

3 лютого 1926 р. *відбувся перший політ "літаючого крила" "БИЧ-3" Б.І.Черановського.*

3 лютого 1966 р. *відбулася перша в світі м'яка посадка МС "Луна-9" на поверхню Місяця і передача місячної панорами на Землю.*

3 лютого 2001 р. *перший політ здійснив англо-італійський двомоторний багатоцільовий вертоліт Bell AB-139.*

4 лютого 1943 р. *перший політ здійснив тактичний денний бомбардувальник Bristol Type 163 Buckingham.*

5 лютого 1958 р. *під час навчань ВПС США сталося зіткнення в повітрі бомбардувальника B-47 Stratojet і винищувача F-86. Бомбардувальник здійснив аварійне скидання водневої бомби Mark-15 неподалік від острова Тайбі, біля гирла річки Саванна.*

5 лютого 1972 р. *перший політ зробив дослідний літак ДРЛО Boeing E-3A.*

6 лютого 1886 р. *народився український та радянський авіаконструктор, творець першого гідроплану Д.П.Григорович.*

7 лютого 1906 р. *народився український радянський авіаконструктор російського походження О.К.Антонов.*

7 лютого 2001 р. *відбувся перший політ серійного літака Ан-140, випущеного на заводі HESA (м. Ісфахан, Іран).*

Олег Челнов – чеченський

П'ятдесятиріччя від дня народження Олега Челнова – українця, Героя Чечні, на жаль, у 2015 році залишилося непоміченим ані серед громадськості, ані серед військових істориків. Вшановуючи пам'ять українського героя, автор цих рядків, як дослідник життєвого шляху Олега Челнова, який минулого року першим в Україні опублікував унікальне документальне дослідження з фотографіями із сімейного архіву родини Челнових, цим нарисом віддає данину поваги цьому видатному сину України. Нижченаведений текст написаний спеціально для читачів "Крил України" і містить раніше ніде не опубліковані факти і цікаві подробиці біографії Олега Йосиповича Челнова, а крім того, вперше публікуються деякі його фотографії.

Перша російсько-чеченська війна 1994–1996 рр. особлива тим, що разом із чеченцями за свободу Чечні боролися представники інших народів, наприклад, українці, серед яких був Олег Челнов (псевдо – "Беркут").

О. Челнов народився у Харкові в січні 1965 р. в російськомовній родині робітників Харківського авіаційного заводу Йосипа та Ольги Челнових, мав двох рідних братів – старшого і молодшого. Один із дідів Олега Челнова – Василь Федченко був репресований і чимало років провів політв'язнем у радянських таборах. Олег Челнов від народження жив у центрі міста на вулиці Червонопрапорній (із 2015 р. – вулиця Мистецтв), потім батьки отримали квартиру біля кінотеатру ім. Довженка в районі "Павлова поля". Олег навчався у Харківській школі №135, після школи – у станкоінструментальному технікумі.

До Радянської Армії Олег Челнов був призваний у 1984 р., проходив службу в Кандагарі в Демократичній Республіці Афганістан, де отримав важке поранення у спину. На згадку про участь в афганській війні у Олега на все життя залишилося татуювання із написом "Кандагар", а пізніше він додав ще одне татуювання із написом "Dogs of war" (в перекладі з англійської "Собаки війни").

За деякими свідченнями, під час служби в Афганістані Олег Челнов був нагороджений медаллю "За бойові заслуги", однак підтвердження факту нагородження не вдалось установити, хоча автор цих рядків звертався із відповідним запитом до центрального архіву міністерства оборони Російської Федерації (колишнього центрального архіву міністерства оборони СРСР). Візуальне і хронологічне вивчення фотографій початку 90-х. рр. дає підстави говорити, що Олег Челнов був нагороджений іншими орденами і медалями за службу в Афганістані, хоча документально підтвердити це також поки що не вдалося.

Олег Челнов (стоїть праворуч) з молодшим братом (публікується вперше).

Після повернення з війни в Демократичній Республіці Афганістан О. Челнов 1988 р. добровольцем поїхав ліквідовувати наслідки землетрусу у Вірменії, за що був нагороджений орденом "За особисту мужність". Варто зауважити, що за всю історію СРСР цим орденом було нагороджено лише 529 громадян Радянського Союзу. На жаль, у важкі 90-ті рр. Олег продав свій орден, аби матеріально забезпечити сім'ю, тому нині в родині Олега зберігається лише копія ордену "За особисту мужність".

Олег Челнов з донькою (публікується вперше).

Також в епізодичних згадках про життя Олега можна зустріти інформацію про те, що він ліквідовував наслідки аварії на Чорнобильській атомній електростанції, але це не відповідає дійсності.

Олег Челнов, незважаючи на радянську пропаганду тих часів і виховання у пересічній українській родині, негативно ставився до усієї радянської системи.

У 1990 р. у О. Челнова народилася єдина дочка, яку він виховував, як сина, тому вона сама зауважує, що мала більше хлопчачих рис поведінки, ніж інші дівчатка.

У "бандитські" 1990-ті, як і багатьох афганців, Олега не оминула участь у кримінальних структурах. На початку 90-х Челнов був пов'язаний з чеченським злочинним угрупуванням в Одесі, де він тоді жив з родиною, про що свідчать обшуки у його помешканні, внаслідок яких вилучалась автоматична вогнепальна зброя. Дочка Олега Челнова згадує: "У нас был обыск и нашли под диваном несколько автоматов Калашникова. Папу заковали в наручники, он сидел в наручниках на диване. Автоматы и рожки к ним разложили на полу."

Олег Челнов і Олександр Музичко в Чечні, 1995 рік.

В Одесі найкращим другом Олега був чеченець Беслан, саме за його протекцією в 1994 р. Челнов уперше поїхав до Чечні, де опинився у центрі подій першої чеченської війни. Українські добровольці у чеченській армії були об'єднані в окремий батальйон "Вікінг", бійці обрали Олега на посаду начальника штабу батальйону і він фактично командував ним.

Батальйон брав участь в обороні президентського палацу у Грозному в січні 1995 р., що підтверджує відеозапис, де О. Челнов дає інтерв'ю у самому палаці. Олег Челнов і Джохар Дудаєв особисто знали один одного і безпосередньо спілкувалися. Одного разу Джохар спитав, чи більше в Харкові стало чути українську мову, на що Олег відповів: "Главное,

герой з України

чтобы доця любила этот язык”. Під час боїв у Грозному Олег Челнов був особливою мішенню для ворога, йому навіть довелося тікати від російського танка, який намагався його задавити.

Під час одного з вуличних боїв у Грозному, прослуховуючи радіопереговини російських військових, чеченські бійці дізналися, що в одному із підвалів перебувають російські солдати без командира і просять вивести їх до своїх позицій. Шаміль Басаєв під виглядом російського офіцера зв’язався з ними по рації і пообіцяв, що до солдатів прийдуть два російські офіцери, щоб вивести їх. Оскільки зовні на російських офіцерів були схожі лише українські добровольці Олександр Музичко і Олег Челнов, то саме їх переодягли в російську форму і відправили до російських солдатів, яких і вивели, але не на російські позиції, а у полон до чеченців .

Варто зазначити, що Олег Челнов ставився з повагою до супротивника, про що свідчить інтерв’ю, в якому на питання журналіста: “Чи добре воювали росіяни?”, – він відповів: “Хорошо воевали, не скажу, что плохо. Но если б русские воевали на своей земле и была мотивация, то воевали бы лучше”.

Олег Челнов, так само як 1988 р. у Вірменії, під час боїв у Грозному відзначився також як рятувальник: у 1995 р. він витяг багатьох мирних мешканців Чечні із завалів зруйнованих під час бойових дій будинків.

Цікавим є факт, що усі українці батальйону “Вікінг”, у тому числі О. Челнов, носили пов’язки на головних уборах із написом “Украина”, оскільки під час бою їх могли сплутати із російськими військовими. Однак крім того, О. Челнов постійно носив із собою вибухівку для самознищення, бо потрапляння в полон для нього було неприпустимим, він казав: “Плена не будет. Со мной всегда шашка тротила и взрыватель натяжного действия”.

Олег Челнов вперше повернувся до Харкова з Чечні у червні 1995 р. На той момент він уже був лейтенантом армії Чеченської Республіки Ічкерія, за деякими даними, був нагороджений орденом ЧРІ “Герой нації” і став мусульманином. Олег дав тоді кілька інтерв’ю для харківського телебачення, які транслювали місцеві телеканали, що справило як позитивне, так і негативне враження на глядачів. Одне з тих інтерв’ю брав Олександр Симоненко у присутності поета Анатолія Казакова. Анатолій подарував Олегу кілька примірників книги своїх віршів “Молитва о Чечне”, які той відвіз чеченським бійцям. Після зустрічі з Олегом Челновим Анатолій Казаков написав такі рядки:

Не ради славы и чинов
Пойдёт на смерть Олег Челнов,
Покой отринув.
Пока Джохар не побеждён,
В Чечне сражаться будет он
За Украину.

Олег Челнов побував у Києві на зборах УНА-УНСО під час відпустки у 1995 р., зустрічався з лідером організації Дмитром Корчинським, а також консультувався щодо принципів застосування артилерії та мінометів із членом УНСО, офіцером-артилеристом Володимиром Ущаповським (помер 2015 р.).

Влітку 1995 р. Олег Челнов знову поїхав до Чечні, однак згодом того ж 1995 р. повернувся додому. Саме в цей період перебування Олега у Чечні його бачили російські журналісти, один із тих журналістів писав про Челнова: “Глаза детской голубизны, белозубый, румянец сквозь загар нежной кожи, обтягивающей скулы. Шашка тротила... а вокруг толпились любопытные чеченцы. Глядя на Олега, я понимал, что в замолкнувшей толпе восхищенных горцев перед видеокамерами журналистов он не расскажет всего о себе. И копаться при всех в его психике я не в праве. Но я знал, что есть люди, стремящиеся к риску, к игре, где на кон ставится их благополучие, а то и жизнь”.

Олег поїхав до Чечні останнього разу в січні 1996 р., після цього сім’я не мала із ним жодного зв’язку. Офіційна версія стверджує, що він загинув у Грозному 6–7 березня 1996 р. в боях у районі площі Мінутка, однак люди, які його знали, розповідали, що бачили його пізніше у Москві та Ростові. Тіло загиблого Челнова так і не знайдено, тому правильніше вважати його зниклим без вісти, як і усіх, хто загинув у ті дні разом із ним в одному підрозділі, оскільки їхніх останків не знайдено.

Орден Герой нації Олега Челнова (публікується вперше).

Портрет Олега Челнова (публікується вперше).

Існує ще кілька версій загибелі Олега Челнова-Беркута: за однією з них, його застрелив російський снайпер у Чечні; за другою – застрелив із автомата “жовторотий” солдат строкової служби; за третьою – убили самі чеченці, не поділивши з ним якісь гроші. Зараз встановити точні обставини загибелі Олега Челнова вкрай важко, а то й зовсім не можливо. Деякі наявні для відкритого доступу джерела повідомляють, що Олег Челнов загинув під час штурму президентського палацу у Грозному в січні 1995 р. Ігор Мазур, який тоді воював у Чечні, пише, що Олег Челнов загинув у день народження Т. Шевченка 9 березня 1995 р., але вся ця інформація не відповідає дійсності.

Дочка Олега Челнова досі не вірить у його загибель, вважаючи батька справжнім героєм, який боровся за незалежність Чечні.

Олег Челнов 22 жовтня 1996 р. був посмертно нагороджений орденом “Къоман Турпал” (“Герой нації”) за мужність і героїзм, проявлені у боях за незалежність Чеченської Республіки Ічкерія і Кавказу. Зауважимо, що цією нагородою було відзначено лише два українці: Олег Челнов та його побратим Олександр Музичко.

Орден “Герой нації” в Грозному вручили матері Олега Челнова, яка на той момент навіть не знала, що він загинув. Іменем героя Чечні Олега Челнова у Грозному в часи існування ЧРІ була названа вулиця, за іншими даними іменем Олега Челнова була названа площа Мінутка, де він прийняв останній бій.

Після загибелі Олега урядом Чеченської Республіки Ічкерія його єдиній дочці була призначена довічна державна пенсія, але зі зміною керівництва країни ця грошова допомога наразі не виплачується. МВС ЧРІ свого часу зверталося до МВС України з проханням захистити рідних Олега Челнова від можливих переслідувань, оскільки їхнє життя потрапило під небезпеку. Автор цих рядків висловлює особливу подяку сім’ї Олега Челнова за надані матеріали.

Нині серед представників чеченського народу є ті, хто не погоджується з позицією російської влади, не підтримують політику Володимира Путіна і Рамзана Кадирова, вони воюють на українській стороні в зоні проведення антитерористичної операції на Донбасі, в основному у складі добровольчих підрозділів – загоні “Шалена зграя”, батальйоні ім. шейха Мансура і батальйоні ім. Джохара Дудаєва. Побратим Олега Челнова по першій російсько-чеченській війні, командир батальйону ім. Джохара Дудаєва Іса Мунаєв загинув в Україні, майже через 19 років після Олега Челнова, 1 лютого 2015 р., встигнувши незадовго до загибелі надати цікаву інформацію про Олега.

Історія і час рано чи пізно повертають справедливість на землі гноблених і принижених народів, тому настане день, коли чеченський народ отримає свою незалежність і поверне назви вулиць героїв, що відстоювали цю незалежність, серед яких і Олег Челнов.

Вічна слава герою!

Слава Україні, героям слава!

Богдан Івченко. м.Харків.

СПОРТ

Ганна Різатдінова п’ятиразова чемпіонка в США

У Лос-Анджелесі (США) відбулися перші змагання олімпійського циклу LA Lights 2016, в яких українка Ганна Різатдінова виграла 5 золотих медалей.

Українка виграла багатоборство і всі окремі види – 5 золотих медалей з із5 можливих. На цьому турнірі гімнастка показала 2 нових вправи: з м’ячем та стрічкою під запальну самбу. Тренерський штаб прийняв рішення залишити з минулого року вправу з обручем, яку поставили практично перед самим чемпіонатом світу, де спортсменка з ним виграла бронзу.

А от її колега Вікторія Мазур виборола 2 бронзи в одному зі своїх найсильніших видів – м’ячем (17,250) і прекрасною вправою зі стрічкою, яку залишили з минулого року (17,100). Вікторія також продемонструвала 2 нових вправи сезону: з м’ячем і булавами.

Тріумфувала також Альона Дяченко, чемпіонка України серед КМС. Вона стала другою у багатоборстві, виграла золото у вправі зі скакалкою та м’ячем. У вправах з обручем і булавами українка була четвертою.

У найближчих планах українських “художниць” міжнародний старт “Міс Валентина”, який пройде в Естонії 11 лютого, а також Кубок України – з 18 по 22 лютого в Ужгороді.

“Золото” і “бронза” з Гавани

У Гавані (Куба) пройшов турнір серії Гран-Прі з дзюдо. Українці зайняли два призових місця – перше і третє. Артем Блошенко став переможцем у ваговій категорії до 100 кг. У фінальній сутичці українець був сильнішим німця Карла Ріхарда Фрая.

У складі національної збірної відзначилася також старший солдат Світлана Ярьомка, яка вибороли “бронзу” у ваговій категорії до 78 кг. У поєдинку за третю сходинку п’єдесталу вона перемогла Мелісу Мохіка з Пуерто-Ріко.

Кеджау Ньяболі (до 90 кг) посів п’яте місце. Ірина Кіндзерська (понад 78 кг) була сьомою. Наступний етап Гран-прі в німецькому Дюссельдорфі відбудеться 19-21 лютого.

Кияни в Іспанії обіграли польський “Лех”

Підопічні Сергія Реброва відкрили рахунок у матчі в другому таймі. Морасс прийняв передачу перед штрафною і другим дотиком відправив м’яч точно в нижній кут воріт.

Ще один гол кияни забили вже в компенсований арбітром час. Буяльський завдав удар з лівого флангу – м’яч потрапив у дальню штангу, але відскочив прямо на Мякушко, який без проблем вразив вже порожні ворота.

Поєдинком з “Лехом” для “Динамо” закінчився перший збір в 2016-му році, і вже завтра підопічні Реброва повернуться до Києва. Суперником “біло-синіх” в сьогоднішньому матчі повинна була стати празька “Славія”, але з чехами динамівці зіграють вже на другому зборі, після невеликого відпочинку. Орієнтовно 4 лютого знову зберуться кияни і знову ж в Іспанії продовжать підготовку до другої частини сезону 2015/16.

ЗАСНОВНИК:
МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
Свідоцтво про державну реєстрацію видання: КВ 17301-6071ПР від 17.12.2010 р.
Передплатний індекс 22242.
Газета видається з 27.08.1999 р.
Віддруковано у ТОВ “Прес Корпорейшн Лімітед”.
м.Вінниця, вул. Чехова, 12 А,
тел. (0432) 55-63-97

КОНТАКТИ:
21007 м. Вінниця,
вул. Стрілецька, 105
тел: 067-587-02-96,
факс: 0432-59-60-48
Електронна адреса: krula_ukr@i.ua

Головний редактор
М. ПОПЛАВСЬКИЙ
Заст. головного редактора: С. Клименко.
Відповідальний секретар: О.Олехнович.
Дизайн та верстка: Н. Ярмілко.
Літературний редактор: О. Уретій.
Тир. 6778 Зам. № 162205.
Перший редактор Сергій Свенцицький

НАША ПАМ'ЯТЬ

В Україні вшанували захисників Донецького аеропорту

В рамках Всеукраїнської акції “Герої не вмирають. Героям слава!” у регіонах України відбулися заходи з вшанування героїв Донецького аеропорту.

У Борисполі, Чернігові, Львові, Вінниці, Харкові, Дніпропетровську та Запоріжжі, виконуючи твори відомих композиторів, військові музиканти вшанували пам'ять захисників Донецького аеропорту.

Так, у Харкові на території Міжнародного аеропорту після мітингу-реквієму по загиблим Героям України відбувся виступ зведеного оркестру, до якого увійшли оркестри Харківського університету Повітряних Сил імені Івана Кожедуба та Національної академії Національної гвардії України. Водночас у Чернігові, привертаючи

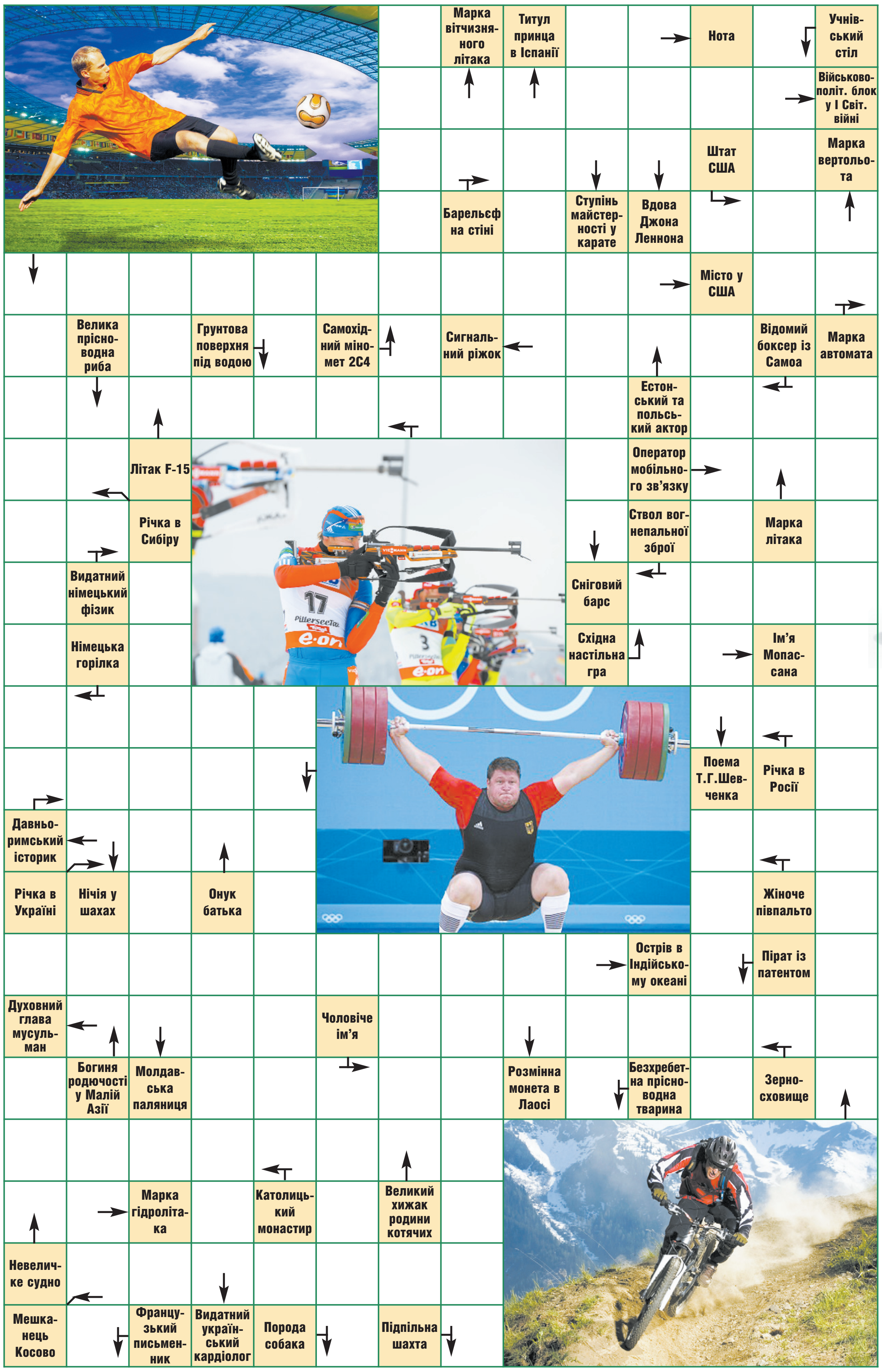
увагу до героїзму воїнів України, їх мужності та самовідданості під час захисту рідної землі, військові музиканти спільно з капелою бандуристів імені Остапа Вересая Чернігівського обласного філармонійного центру виконали твори, у яких оспівували героїчне минуле українського народу. Столиця Поділля приєдналася до Всеукраїнської акції “Герої не вмирають. Героям слава!” музичним твором “Боже великий, єдиний, нам Україну храни” у виконанні оркестру центру Військово-музичного мистецтва Повітряних Сил ЗС України та академічного камерного хору “Вінниця”.

Впродовж виступу звучали твори композиторів Дмитра Бортнянського та Бориса Школового.

– У цих творах – наш біль і сум, і водночас – наша гордість. Біль і сум – за нашими військовослужбовцями, справжніми патріотами держави, полеглими в боях за Донецький аеропорт, незалежність України, гордість – за їх мужність, героїзм та самопожертву, які досі проявляють наші воїни на передовій, – зазначив начальник оркестру Центру військово-музичного мистецтва майор Олег Шкуропат.

Курсант Анна Костіна.

АВТОДРОМ

Renault Kwid – один із найдешевших кросоверів

У багатьох автовиробників є машини, які коштують не більше хорошого смартфона. Але найчастіше це невеликі локальні і маловідомі автобренди. У іменитих виробників все ідентично – за маленьку суму особливо й запропонувати нічого.

Renault і до цього виробляв дешеві автомобілі, та нічого дешевшого за новенький міні-кросовер Kwid (Рено Квід) французька компанія ще не робила.

Довжина новенького кросовера, якщо його можна так називати, становить 3680 міліметрів. Новий Kwid, за своєю концепцією, схожий на Chevrolet Spark – дуже маленький і дешевий, зате він точно буде популярним.

Порівняно недавно розсекретили і силову установку цього малюка. Під його капотом буде трудитися 0.8-літровий трициліндровий агрегат, що працює на бензині. Його потужність усього 57 кінських сил. Цікаво й те, що з'єднувати його з переднім мотором буде 5-ступінчаста механічна трансмісія. Все дуже просто і дешево.

Інтер'єр автомобіля здається досить просторим. Виробник підживлює ці почуття, кажучи, що тут кращий проріз для ніг задніх пасажирів і найбільший багажник. Крім іншого, крихітку оснастили 7-дюймовим дисплеєм мультимедійної системи, а також цифровою панеллю приладів і яскравими елементами інтерфейсу.

А от головна сумна новина полягає в тому, що до Європи малюк Kwid не доїде. Він буде продаватися в країнах Африки і деяких відсталих державах Азії. Головний сюрприз – ціна. В Індії машина стартувала з цінником в 300 000 рупій (приблизно $4425). Потрібно це творіння чи ні – вирішувати тільки покупцям.

ПЕРЕДПЛАТА

Крила України

Видання можна передплатити у відділеннях зв'язку. У каталозі видань України на 2016 рік передплатний **індекс – 22242 на сторінці 45**

Оплата здійснюється платіжним дорученням (для колективних передплатників) та поштовим переказом (для індивідуальних передплатників).

Вартість передплати на 2016 рік:

144 грн. 06 коп. – на 6 міс.
71 грн 16 коп. – на 3 міс.
23 грн 72 коп. – на 1 міс.

ПЕРЕДПЛАТА